

Rådet for
Den Europæiske Union

Bruxelles, den 23. november 2016
(OR. en)

14776/16

**Interinstitutionel sag:
2016/0364 (COD)**

**EF 352
ECOFIN 1097**

FORSLAG

fra:	Jordi AYET PUIGARNAU, direktør, på vegne af generalsekretæren for Europa-Kommissionen
modtaget:	23. november 2016
til:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generalsekretær for Rådet for Den Europæiske Union
Komm. dok. nr.:	COM(2016) 854 final
Vedr.:	Forslag til EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV om ændring af direktiv 2013/36/EU med hensyn til fritagne enheder, finansielle holdingselskaber, blandede finansielle holdingselskaber, aflønning, tilsynsforanstaltninger og -beføjelser og kapitalbevaringsforanstaltninger

Hermed følger til delegationerne dokument - COM(2016) 854 final.

Bilag: COM(2016) 854 final

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 23.11.2016
COM(2016) 854 final

2016/0364 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

**om ændring af direktiv 2013/36/EU med hensyn til fritagne enheder, finansielle
holdingselskaber, blandede finansielle holdingselskaber, aflønning,
tilsynsforanstaltninger og -beføjelser og kapitalbevaringsforanstaltninger**

(EØS-relevant tekst)

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

- **Forslagets begrundelse og formål**

Den foreslåede ændring af direktiv 2013/36/EU (kapitalkravsdirektivet) er en del af en lovgivningspakke, der også omfatter ændring af forordning (EU) nr. 575/2013 (kapitalkravsforordningen), af direktiv 2014/59/EU (direktivet om genopretning og afvikling af banker) og af forordning (EU) nr. 806/2014 (forordningen om en fælles afviklingsmekanisme).

I de senere år har Unionen gennemført en omfattende reform af lovgivningsrammen for finansielle tjenesteydelser med henblik på at forbedre modstandsdygtigheden for institutter (dvs. kreditinstitutter og investeringsselskaber), som udøver virksomhed i Unionens finansielle sektor, generelt baseret på globale standarder fastlagt sammen med Unionens internationale partnere. Reformpakken omfattede navnlig forordning (EU) nr. 575/2013 (kapitalkravsforordningen) og direktiv 2013/36/EU (kapitalkravsdirektivet) vedrørende tilsyns krav til og tilsyn med institutter, direktiv 2014/59/EU vedrørende genopretning og afvikling af banker og forordning (EU) nr. 806/2014 om en fælles afviklingsmekanisme.

Disse foranstaltninger blev truffet som reaktion på finanskrisen, som udfoldede sig i 2007-2008, og afspejler internationalt aftalte standarder. Mens reformerne har gjort det finansielle system mere stabilt og modstandsdygtigt over for mange typer eventuelle fremtidige rystelser og kriser, omhandler de endnu ikke alle de identificerede problemer fuldt ud. Dette forslag har derfor til formål at fuldende reformdagsordenen ved at tackle de tilbageværende svagheder og gennemføre nogle af de udestående elementer af reformen, som er helt nødvendige for at sikre institutternes modstandsdygtighed, men som først for nylig er blevet endeligt afklaret på internationalt plan af Baselkomitéen for Banktilsyn (BCBS) og Rådet for Finansiell Stabilitet (FSB):

- en bindende gearingsgrad, som vil forhindre institutter i at øge gearingen overdrevent, f.eks. for at kompensere for lav rentabilitet
- et bindende net stable funding ratio (NSFR), som vil blive baseret på institutternes forbedrede finansieringsprofiler og skabe en harmoniseret standard for, hvor mange stabile og langsigtede finansieringskilder et institut skal have for at kunne klare sig i perioder med pres på markedet og finansieringen
- mere risikofølsomme krav til kapitalgrundlaget for institutter, som i betydeligt omfang handler med værdipapirer og derivater med henblik på at forhindre for store afvigelser i disse krav, som ikke har grund i institutternes risikoprofiler
- sidst, men ikke mindst nye standarder for globale systemisk vigtige institutters samlede tabsabsorberende evne (TLAC), som vil kræve, at disse institutter øger deres tabsabsorberende evne og rekapitaliseringsevne, tackle de globale finansielle markeders indbyrdes afhængighed og yderligere styrke Unionens evne til at afvikle nødlidende globale systemisk vigtige institutter (G-SII'er) og samtidig minimere risiciene for skatteyderne.

Kommissionen anerkendte behovet for yderligere risikobegrænsning i sin meddelelse af 24. november 2015 og gav tilsagn om, at den ville fremlægge et lovgivningsforslag med udgangspunkt i ovennævnte internationale aftaler. Sådanne risikobegrænsende foranstaltninger vil ikke kun styrke det europæiske banksystems modstandsdygtighed og markedernes tillid til det, men vil også danne grundlag for det næste trin i indsatsen for at fuldføre bankunionen. Behovet for at træffe yderligere konkrete lovgivningsmæssige foranstaltninger for at begrænse risiciene i den finansielle sektor anerkendes også i Økofinrådets konklusioner af 17. juni 2016. I Europa-Parlamentets beslutning af 10. marts 2016 om Bankunionen – Årsberetning 2015 udpeges også visse dele af den nuværende lovgivningsramme, som bør afklares yderligere.

Kommissionen skulle på én gang tage hensyn til den eksisterende lovgivningsramme og nye lovgivningsmæssige tiltag på internationalt plan og tackle udfordringer for EU-økonomien, især behovet for at fremme vækst og beskæftigelse i en tid med usikre økonomiske udsigter. Forskellige større politiske initiativer, f.eks. investeringsplanen for Europa (EFSI) og kapitalmarkedsunionen, er blevet lanceret for at styrke Unionens økonomi. Institutters evne til at bidrage til finansieringen af økonomien skal styrkes, uden at det rækker ved lovgivningsrammens stabilitet. For at sikre et velfungerede samspil mellem de nylige reformer inden for den finansielle sektor indbyrdes og med nye politiske initiativer, men også med nylige bredere reformer i den finansielle sektor gennemførte Kommissionen på grundlag af en opfordring til indsendelse af dokumentation en grundig helhedsorienteret vurdering af den eksisterende ramme for finansielle tjenesteydelser (herunder kapitalkravsforordningen, kapitalkravsdirektivet, direktivet om genopretning og afvikling af banker og forordningen om en fælles afviklingsmekanisme). Den kommende revision af de globale standarder blev også vurderet ud fra et bredere perspektiv med hensyn til økonomisk virkning.

Med ændringer baseret på internationale tiltag gennemføres internationale standarder loyalt i EU-retten med forbehold af målrettede tilpasninger, der har til formål at afspejle særlige EU-forhold og bredere politiske hensyn. De europæiske små og mellemstore virksomheders og infrastrukturprojekters generelle afhængighed af bankfinansiering kræver f.eks. specifikke tilpasninger af lovgivningen, som sikrer, at institutterne fortsat kan finansiere dem, da de udgør rygraden i det indre marked. Der skal sikres et velfungerende samspil med eksisterende krav, f.eks. vedrørende central clearing af og sikkerhedsstillelse for derivateksponeringer, eller en gradvis overgang til nogle af de nye krav. Sådanne tilpasninger, som er begrænsede med hensyn til anvendelsesområde eller tid, rækker derfor ikke ved forslagernes overordnede soliditet, idet de er i overensstemmelse med det grundlæggende ambitionsniveau for de internationale standarder.

På grundlag af opfordringen til indsendelse af dokumentation har forslagene desuden til formål at forbedre de eksisterende regler. Ifølge Kommissionens analyse kan den nuværende ramme anvendes mere forholdsmæssigt under hensyntagen til situationen for navnlig små og mindre komplekse institutter, hvor nogle af de gældende krav vedrørende videregivelse af oplysninger, rapportering og komplekse handelsbeholdninger ikke umiddelbart kan begrundes med tilsynsmæssige betragtninger. Kommissionen har desuden vurderet den risiko, der er forbundet med lån til små og mellemstore virksomheder (SMV'er) og til finansiering af infrastrukturprojekter, og har konstateret, at der for nogle af disse lån kan anvendes lavere kapitalgrundlagskrav end dem, der anvendes i øjeblikket. Disse forslag indeholder følgelig ændringer af disse krav og vil forbedre proportionaliteten af den tilsynsmæssige ramme for institutter. Institutternes evne til at finansiere økonomien vil derved blive styrket, uden at det rækker ved lovgivningsrammens stabilitet.

Endelig har Kommissionen i tæt samarbejde med ekspertgruppen om bankvirksomhed, betalinger og forsikring vurderet anvendelsen af valgmuligheder og skøn omhandlet i kapitalkravsdirektivet og kapitalkravsforordningen. Med udgangspunkt i denne analyse har dette forslag til formål at eliminere visse valgmuligheder og skøn for så vidt angår bestemmelserne om gearingsgrad, store eksponeringer og kapitalgrundlag. Der foreslås en afskaffelse af muligheden for at oprette nye statsgaranterede udskudte skatteaktiver, som ikke afhænger af fremtidig rentabilitet, der ville være fritaget for kravet om fradrag i den lovpligtige kapital.

- **Sammenhæng med de gældende regler på politikområdet**

Flere elementer af forslagene vedrørende kapitalkravsdirektivet og kapitalkravsforordningen er resultatet af indbyggede revisioner, mens andre tilpasninger af lovgivningsrammen for finansielle tjenesteydelser er blevet nødvendige som følge af senere tiltag, f.eks. vedtagelsen af direktivet om genopretning og afvikling af banker, etableringen af den fælles tilsynsmekanisme og Den Europæiske Banktilsynsmyndigheds arbejde, og som følge af internationaletiltag.

Forslaget indeholder ændringer af den eksisterende lovgivning og sikrer fuld overensstemmelse med de gældende regler på politikområdet for tilsynskrav til og tilsyn med institutter og med rammen for genopretning og afvikling.

- **Sammenhæng med Unionens politik på andre områder**

Fire år efter de europæiske stats- og regeringscheferes aftale om oprettelse af en bankunion er to søjler af bankunionen – fælles tilsyn og afvikling – blevet indført på et solidt fundament bestående af et fælles regelsæt for alle institutter i Unionen. Der er opnået vigtige fremskridt, men der er behov for yderligere foranstaltninger for at fuldende bankunionen, herunder oprettelse af en fælles indskudsgarantiordning.

Revisionen af kapitalkravsforordningen og kapitalkravsdirektivet er en del af de risikobegrænsende foranstaltninger, som er nødvendige for yderligere at styrke banksektorens modstandsdygtighed, og som gennemføres parallelt med den trinvis indførelse af den fælles europæiske indskudsgarantiordning (EDIS). Revisionen har samtidig til formål at sikre et fortsat fælles regelsæt for alle institutter i Unionen både i og uden for bankunionen. Dette initiativs overordnede mål er som beskrevet ovenfor i fuld overensstemmelse med Unionens grundlæggende mål om at fremme finansiell stabilitet, reducere sandsynligheden for og omfanget af skatteydernes støtte, hvis et institut afvikles, og bidrage til harmonisk og bæredygtig finansiering af økonomisk aktivitet, som er befordrende for et højt niveau af konkurrencedygtighed og forbrugerbeskyttelse.

Disse generelle mål er også i overensstemmelse med de mål, der er fastsat under andre omfattende EU-initiativer som beskrevet ovenfor.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

• Retsgrundlag

Ændringsforslagene er baseret på samme retsgrundlag som de retsakter, der ændres, dvs. artikel 114 i TEUF for forslaget til en forordning om ændring af kapitalkravsforordningen og artikel 53, stk. 1, i TEUF for forslaget til et direktiv om ændring af kapitalkravsdirektiv IV.

• Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)

De foreslåede foranstaltninger har til formål at supplere allerede eksisterende EU-retsakter, og målene kan derfor bedre nås på EU-plan end gennem forskellige nationale initiativer. Nationale foranstaltninger, som f.eks. har til formål at begrænse institutters gearing og stramme kravene til institutters stabile finansiering og handelsbeholdning, kan ikke sikre finansiel stabilitet lige så effektivt som EU-regler som følge af institutternes frihed til at etablere sig og levere tjenesteydelser i andre medlemsstater og det deraf følgende omfang af grænseoverskridende levering af tjenesteydelser, kapitalstrømme og markedsintegration. Nationale foranstaltninger kunne tværtimod fordreje konkurrencen og påvirke kapitalstrømmene. Vedtagelse af nationale foranstaltninger ville desuden være juridisk udfordrende, eftersom kapitalkravsforordningen allerede regulerer bankforhold, herunder krav vedrørende gearing (rapportering), likviditet (specifikt likviditetsdækningsgraden) og handelsbeholdning.

En ændring af kapitalkravsforordningen og kapitalkravsdirektivet vurderes derfor at være den bedste løsning. Den sikrer den rigtige balance mellem harmonisering af regler og opretholdelse af national fleksibilitet, hvor dette er helt nødvendigt, uden at hindre det fælles regelsæt. Ændringerne vil yderligere fremme ensartet anvendelse af tilsynskrav, konvergens i tilsynspraksisserne og lige vilkår i hele det indre marked for banktjenesteydelser. Disse mål kan ikke nås af medlemsstaterne hver for sig. Dette er især vigtigt i banksektoren, hvor mange kreditinstitutter driver virksomhed på tværs af det indre marked. Fuldt samarbejde og tillid inden for den fælles tilsynsmekanisme og inden for tilsynskollegier og kompetente myndigheder uden for den fælles tilsynsmekanisme er afgørende for det effektive og konsoliderede tilsyn med kreditinstitutter. Disse mål kan ikke nås med nationale regler.

• Proportionalitet

Proportionaliteten blev vurderet som led i den konsekvensanalyse, der ledsager forslaget. Alle de foreslåede muligheder inden for de forskellige lovgivningsområder er blevet vurderet enkeltvis i forhold til proportionalitetsmålet, og manglen på proportionalitet i de eksisterende regler er blevet fremhævet som et særskilt problem. Specifikke løsninger er derefter blevet analyseret for at reducere administrations- og overholdelsesomkostningerne for mindre institutter (se afsnit 2.9 og 4.9 i konsekvensanalysen).

• Valg af retsakt

Det foreslås, at foranstaltningerne gennemføres ved at ændre kapitalkravsforordningen og kapitalkravsdirektivet gennem henholdsvis en forordning og et direktiv. De foreslåede foranstaltninger henviser til eller videreudvikler allerede eksisterende bestemmelser i disse retsakter (likviditet, gearing, aflønning og proportionalitet).

Med hensyn til den nye TLAC-standard fastsat af Rådet for Finansiell Stabilitet foreslås det, at størstedelen af standarden indarbejdes i kapitalkravsforordningen, idet kun en forordning kan sikre den nødvendige ensartede anvendelse, stort set på samme måde som de nuværende risikobaserede kapitalgrundlagskrav. Ved at indføre tilsynskrav gennem en ændring af kapitalkravsforordningen sikres det, at disse krav finder umiddelbar anvendelse på globale systemisk vigtige institutter. Dette ville hindre medlemsstaterne i at gennemføre divergerende nationale krav på et område, hvor fuld harmonisering er ønskværdig for at forhindre ulige vilkår. De nuværende bestemmelser i direktivet om genopretning og afvikling af banker skal imidlertid finjusteres for at sikre, at der er fuld indbyrdes overensstemmelse mellem TLAC-kravet og minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante forpligtelser.

Nogle af ændringsforslagene vedrørende kapitalkravsdirektivet, som påvirker proportionaliteten, vil sikre medlemsstaterne en vis fleksibilitet med hensyn til at opretholde forskellige regler, når direktivet gennemføres i national ret. Dette vil give medlemsstaterne mulighed for at indføre strengere regler på bestemte områder, f.eks. aflønning og rapportering.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSETER OG KONSEKVENSANALYSER

• Høringer af interessenter

Kommissionen gennemførte en række initiativer med det formål at vurdere, om de eksisterende tilsynsbestemmelser og de kommende revisioner af globale standarder var de mest hensigtsmæssige instrumenter til at sikre tilsynsmæssige krav for institutter i Unionen, og om de fortsat ville yde den nødvendige finansiering til EU-økonomien.

I juli 2015 lancerede Kommissionen en offentlig høring vedrørende kapitalkravsforordningens og kapitalkravsdirektivets mulige indvirkning på bankernes finansiering af EU-økonomien med særligt fokus på finansieringen af SMV'er og infrastruktur, og i september 2015 udsendte Kommissionen en opfordring til indsendelse af dokumentation¹, som omfattede Unionens finansielle lovgivning som helhed. De to initiativer sigtede mod indsamling af empirisk dokumentation og konkret feedback om i) regler, der påvirker økonomiens evne til at finansiere sig selv og vækst, ii) unødvendige byrder fra lovgivningen, iii) indbyrdes samspil, manglende overensstemmelse og huller i reglerne og iv) regler, som har utilsigtede følger. Kommissionen indhentede desuden interessenters synspunkter inden for rammerne af specifikke analyser af aflønningsregler² og proportionaliteten af kapitalkravsforordningens og kapitalkravsdirektivets bestemmelser. Endelig blev en offentlig høring iværksat i forbindelse

¹ Jf. http://ec.europa.eu/finance/consultations/2015/long-term-finance/docs/consultation-document_en.pdf og http://ec.europa.eu/finance/consultations/2015/financial-regulatory-framework-review/docs/consultation-document_en.pdf. Opfordringen til indsendelse af dokumentation skulle dække hele spektret af reguleringen af finansielle tjenesteydelser. Konsekvensanalysen omhandlede kun forhold vedrørende bankvirksomhed. Andre spørgsmål vedrørende andre segmenter af Unionens finansielle lovgivning vil blive behandlet separat.

² Kommissionens rapport COM(2016)510: Rapport fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet af 28. juli 2016 – Vurdering af aflønningsreglerne i henhold til direktiv 2016/36/EU og forordning (EU) nr. 575/2013.

med en undersøgelse, som Kommissionen havde bestilt for at vurdere kapitalkravsforordningens virkning på bankernes finansiering af økonomien³.

Alle de ovennævnte initiativer har tilvejebragt klar dokumentation for behovet for at ajourføre og supplere de nuværende regler i) for yderligere at begrænse risiciene i banksektoren og derved begrænse afhængigheden af statsstøtte og skatteydernes penge i tilfælde af en krise og ii) for at forbedre institutternes evne til at kanalisere tilstrækkelig finansiering til økonomien.

I bilag 1 og 2 til konsekvensanalysen gives et sammendrag af høringerne, revisionerne og rapporterne.

- **Konsekvensanalyse**

Konsekvensanalysen⁴ blev drøftet med Udvalget for Forskriftskontrol og forkastet den 7. september 2016. Efter forkastelsen blev konsekvensanalysen forbedret ved at tilføje i) en bedre forklaring af forslagets politiske sammenhæng (dvs. dets forbindelse til politikudvikling på internationalt plan og på EU-plan), ii) flere detaljer om interessenternes synspunkter og iii) yderligere dokumentation vedrørende virkningerne (med hensyn til både fordele og omkostninger) af de forskellige løsninger, som undersøges i konsekvensanalysen. Udvalget for Forskriftskontrol afgav en positiv udtalelse⁵ den 27. september 2016 vedrørende den genindsendte konsekvensanalyse. Forslaget ledsages af konsekvensanalysen. Forslaget er i overensstemmelse med konsekvensanalysen.

Som det fremgår af simuleringsanalysen og den makroøkonomiske model, der er udviklet i konsekvensanalysen, kan der forventes begrænsede omkostninger som følge af indførelsen af de nye krav, herunder navnlig de nye Baselstandarder som f.eks. gearingsgrad og handelsbeholdning. Den anslåede langsigtede virkning på bruttonationalproduktet (BNP) varierer fra -0,03 % til -0,06 %, mens stigningen i finansieringsomkostningerne for banksektoren anslås at udgøre mindre end 3 basispoint i det mest ekstreme scenario. Med hensyn til fordele vil de offentlige ressourcer, som i tilfælde af en finanskrisen af samme størrelsesorden som krisen i 2007-2008 vil være nødvendige for at støtte banksystemet, falde med 32 % – et fald fra 51 mia. EUR til 34 mia. EUR.

- **Måltrettet regulering og forenkling**

Fastholdelsen af forenklede metoder til beregning af kapitalgrundlagskrav forventes at sikre, at reglerne vedrørende små institutter fortsat vil være proportionale. De yderligere foranstaltninger, som har til formål at øge proportionaliteten af visse krav (vedrørende rapportering, videregivelse af oplysninger og aflønning), bør reducere den administrative byrde og overholdelsesbyrden for disse institutter.

For så vidt angår SMV'er, forventes den foreslåede omkalibrering af kapitalgrundlagskravene til institutters eksponeringer over for SMV'er at have en positiv indvirkning på SMV'ernes finansiering. Dette vil især berøre SMV'er, der på indeværende tidspunkt har eksponeringer, som overstiger 1,5 mio. EUR, da SMV-støttefaktoren ikke finder anvendelse på disse eksponeringer efter de gældende regler.

³ Den offentlige høring findes på http://ec.europa.eu/finance/consultations/2015/long-term-finance/index_en.htm.

⁴ Insert link to impact assessment.

⁵ Insert link to opinion.

Andre dele af forslaget, især de dele, der sigter mod en forbedring af institutternes modstandsdygtighed i tilfælde af fremtidige kriser, forventes at øge bæredygtigheden af lån til SMV'er.

Endelig forventes de foranstaltninger, der har til formål at reducere institutternes overholdelsesomkostninger, især de små og mindre komplekse institutters omkostninger, at reducere låneomkostningerne for SMV'er.

Med hensyn til tredjelande vil forslaget styrke stabiliteten af Unionens finansielle markeder og derved reducere sandsynligheden for og omkostningerne ved potentielle negative afsmittende virkninger fra de globale finansielle markeder. Ændringsforslagene vil desuden yderligere harmonisere lovgivningsrammen i hele Unionen og derved markant sænke de administrative omkostninger for tredjelandsinstitutter, som udøver virksomhed i Unionen.

Forslaget er i overensstemmelse med Kommissionens prioriteter vedrørende det digitale indre marked.

- **Grundlæggende rettigheder**

Unionen har forpligtet sig til et højt niveau af beskyttelse af de grundlæggende rettigheder og har undertegnet en lang række menneskerettighedskonventioner. Forslaget skulle ikke få en umiddelbar indvirkning på disse rettigheder, som de er nedfældet i de primære FN-konventioner om menneskerettigheder, Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, som er en integreret del af EU-traktaterne, og den europæiske menneskerettighedskonvention.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Forslaget har ingen virkninger for Unionens budget.

5. ANDRE FORHOLD

- **Planer for gennemførelse og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**

Det forventes, at ændringsforslagene tidligst vil begynde at træde i kraft i 2019. Ændringerne hænger tæt sammen med andre bestemmelser i kapitalkravsforordningen og kapitalkravsdirektivet, som allerede er i kraft, og som har været overvåget siden 2014.

Baselkomitéen for Banktilsyn og EBA vil fortsat indsamle de nødvendige oplysninger til overvågning af gearingsgraden og de nye likviditetsforanstaltninger, således at der på et senere tidspunkt kan gennemføres en evaluering af virkningen af de nye politiske redskaber. Regelmæssig gennemførelse af tilsynskontrol- og vurderingsprocessen og stresstest vil også medvirke til at overvåge virkningen af de nye foreslåede foranstaltninger på de berørte institutter og vurdere, hvorvidt der med den foreslåede fleksibilitet og proportionalitet tages tilstrækkeligt hensyn til små institutters karakteristika. Kommissionens tjenestegrene vil desuden fortsat deltage i Baselkomitéens arbejdsgrupper og den fælles taskforce etableret af Den Europæiske Centralbank (ECB) og Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA), som overvåger dynamikken i institutternes kapital- og likviditetspositioner henholdsvis globalt og i Unionen.

De indikatorer, der anvendes til at overvåge resultaterne af gennemførelsen af de foretrukne løsninger, omfatter:

For net stable funding ratio (NSFR):

Indikator	NSFR for institutter i Unionen
Mål	Pr. anvendelsesdatoen opfylder 99 % af de institutter, der deltager i EBA's Basel III-overvågningsprojekt, NSFR ved 100 % (65 % af kreditinstitutterne i gruppe 1 og 89 % af kreditinstitutterne i gruppe 2 opfyldte NSFR ved udgangen af december 2015)
Datakilde	EBA's halvårslige Basel III-overvågningsrapporter

For gearingsgrad:

Indikator	Gearingsgrad for institutter i Unionen
Mål	Pr. anvendelsesdatoen har 99 % af kreditinstitutterne i gruppe 1 og gruppe 2 en gearingsgrad på mindst 3 % (93,4 % af kreditinstitutterne i gruppe 1 opfyldte målet pr. juni 2015)
Datakilde	EBA's halvårslige Basel III-overvågningsrapporter

For SMV'er:

Indikator	Finansieringshul for SMV'er i Unionen, dvs. forskellen mellem behovet for ekstern finansiering og tilgængeligheden af finansiering
Mål	To år efter anvendelsesdatoen: < 13 % (seneste tal – 13 % pr. udgangen af 2014)
Datakilde	Europa-Kommissionen/Den Europæiske Centralbanks Safeundersøgelse (data dækker kun euroområdet)

For TLAC:

Indikator	TLAC i globale systemisk vigtige institutter
Mål	Alle globale systemisk vigtige pengeinstitutter i Unionen opfylder målet (>16 % risikovægtede aktiver/6 % gearingsgradens eksponeringsmål fra 2019, > 18 % risikovægtede aktiver/6,75 % gearingsgradens eksponeringsmål fra 2022)
Datakilde	EBA's halvårslige Basel III-overvågningsrapporter

For handelsbeholdning:

Indikator	Risikovægtede aktiver for markedsrisici for institutter i Unionen
------------------	---

	Observeret variabilitet i risikovægtede aktiver i aggregerede porteføljer baseret på metoden for interne modeller.
Mål	- Fra 2023 opfylder alle institutter i Unionen kapitalgrundlagskravene for markedsrisici i henhold til den endelige kalibrering vedtaget i Unionen. - Fra 2021 er ubegrundet variabilitet (dvs. variabilitet, som ikke skyldes forskelle i underliggende risici) i resultaterne af de interne modeller på tværs af institutter i Unionen lavere end den nuværende variabilitet* i de interne modeller på tværs af institutter i Unionen. _____ *Referenceværdier for den "nuværende variabilitet" af value-at-risk (VaR) og krav ved forøget risiko (IRC) bør svare til de værdier, der er estimeret i EBA's seneste "Report on variability of Risk Weighted Assets for Market Risk Portfolios", beregnet for aggregerede porteføljer og offentliggjort inden ikrafttræden af den nye ramme for markedsrisici.
Datakilde	EBA's halvårslige Basel III-overvågningsrapporter EBA's Report on variability of Risk Weighted Assets for Market Risk Portfolios. Nye værdier bør beregnes ved hjælp af den samme metode.

For aflønning:

Indikator	Institutters anvendelse af lønudskydelse og udbetaling i form af finansielle instrumenter
Mål	99 % af institutter, som ikke er små og ikkekomplekse i henhold til kapitalkravsdirektivet, udskyder mindst 40 % af den variable aflønning i 3-5 år og udbetaler mindst 50 % af den variable aflønning i form af finansielle instrumenter til identificerede ansatte med væsentlig variabel aflønning.
Datakilde	EBA's rapporter med benchmarking af aflønning

For proportionalitet:

Indikator	Reduceret byrde ved rapportering med henblik på tilsyn og videregivelse af oplysninger
Mål	80 % af små og mindre komplekse institutter oplever reduceret byrde
Datakilde	Undersøgelse udvikles og gennemføres af EBA inden 2022-2023.

Evalueringen af virkningerne af dette forslag gennemføres fem år efter datoen for anvendelse af de foreslåede foranstaltninger ved hjælp af den metode, der aftales med EBA kort efter vedtagelsen. EBA får mandat til at definere og indsamle de data, der er nødvendige for at overvåge ovennævnte indikatorer og andre indikatorer, som er nødvendige for evalueringen af kapitalkravsforordningen og kapitalkravsdirektivet som ændret. Metoden kan udvikles for særskilte løsninger eller en række indbyrdes forbundne løsninger afhængigt af de foreliggende omstændigheder inden iværksættelsen af evalueringen og afhængigt af outputtet af overvågningsindikatorerne.

Overholdelse og håndhævelse sikres efter behov løbende gennem Kommissionens iværksættelse af overtrædelsesprocedurer ved manglende eller ukorrekt gennemførelse eller anvendelse af lovgivningsforanstaltningerne. Indberetning af overtrædelse af EU-retten kan ske via Det Europæiske Finanstilsynssystem (ESFS), herunder de nationale kompetente myndigheder og EBA, samt via ECB. EBA vil desuden fortsat offentliggøre regelmæssige rapporter om Basel III-overvågningen af banksystemet i Unionen. Denne overvågning omfatter virkningen af Basel III-kravene (som gennemført ved kapitalkravsforordningen og kapitalkravsdirektivet) til institutter i Unionen, især med hensyn til institutternes kapitalgrundlag (risikobaseret og ikke-ikkerisikobaseret) og likviditet (likviditetsdækningsgrad og NSFR). Den gennemføres parallelt med BCBS' overvågning.

- **Detaljeret redegørelse for forslagens bestemmelser**

FRITAGNE ENHEDER

Kapitalkravsdirektivets artikel 2, stk. 5, ændres med henblik på at tilføje institutter i Kroatien, som blev fritaget for anvendelsen af kapitalkravsdirektivet og kapitalkravsforordningen via tiltrædelsestraktaten.

Offentlige udviklingsbanker og låneforeninger (credit unions) i visse medlemsstater er allerede undtaget fra kapitalkravsdirektivets og kapitalkravsforordningens bestemmelser. For at sikre lige vilkår bør alle medlemsstater kunne drage fordel af sådanne typer enheder, som alene er omfattet af nationale reguleringsforanstaltninger i overensstemmelse med de risici, de pådrager sig. Til det formål har Kommissionen i sin handlingsplan for etablering af en kapitalmarkedsunion af 30. september 2015 givet tilsagn om, at den vil undersøge muligheden for, at alle medlemsstater kan tillade låneforeninger, som opererer uden for Unionens regelsæt om kapitalkrav for banker. I overensstemmelse med et sådant tilsagn og efter anmodning fra Nederlandene medtages låneforeninger i Nederlandene på listen over institutter i kapitalkravsdirektivets artikel 2, stk. 5. For at lette fritagelsen af institutter i andre medlemsstater, som ligner de institutter, der allerede er optaget på listen, for kapitalkravsdirektivets og kapitalkravsforordningens regler føjes artikel 2, stk. 5a og 5b, til kapitalkravsdirektivet. Disse bestemmelser giver Kommissionen mulighed for at fritage specifikke institutter eller kategorier af institutter fra kapitalkravsdirektivet, såfremt de opfylder klart fastsatte kriterier. Sådanne nye fritagelser kan kun indrømmes fra sag til sag til offentlige udviklingsbanker eller til hele låneforeningssektoren i en medlemsstat.

Artikel 9, stk. 2, ændres med henblik på at tilpasse undtagelserne fra forbuddet for personer eller andre virksomheder end kreditinstitutter mod erhvervsmæssigt at tage imod indskud eller andre tilbagebetalingspligtige midler fra offentligheden. Det præciseres, at forbuddet ikke gælder for personer og virksomheder, hvis optagelse og udøvelse af virksomhed er omfattet af anden EU-ret end kapitalkravsdirektivet, for så vidt som deres aktiviteter, som er omfattet af

sådan anden EU-ret, kan betegnes som modtagelse af indskud eller andre tilbagebetalingspligtige midler fra offentligheden. Dette bør ikke være til hinder for, at en enhed underkastes krav om tilladelse i henhold til både kapitalkravsdirektivet og sådan anden EU-ret. Det præciseres videre, at kun enheder anført i kapitalkravsdirektivets artikel 2, stk. 5, er fritaget for forbuddet i kapitalkravsdirektivets artikel 9, stk. 1, med den begrundelse, at de er omfattet af specifikke nationale bestemmelser, således at den nuværende ordlyds tvetydighed fjernes.

SØJLE 2 – KAPITALKRAV OG RETNINGSLINJER

Den nuværende ordlyd af reglerne vedrørende yderligere kapitalkrav, som kompetente myndigheder kan stille i henhold til artikel 104, tillader forskellige fortolkninger af de tilfælde, hvor sådanne krav kan stilles, og den måde, hvorpå sådanne krav gælder i forhold til minimumskapitalkravene fastsat i kapitalkravsforordningens artikel 92 og det kombinerede bufferkrav (artikel 128). Disse divergerende fortolkninger har ført til betydeligt forskellige kapitalkrav til individuelle institutter i de forskellige medlemsstater og til forskellige triggerpunkter for restriktioner på udlodninger, jf. artikel 141. Den nuværende tekst omhandler desuden ikke kompetente myndigheders mulighed for at meddele institutter deres forventninger om, at de har et kapitalgrundlag, der er større end minimumskapitalkravene, krav om yderligere kapitalgrundlag og det kombinerede bufferkrav. I den ændrede artikel 104 anføres muligheden for at stille krav om yderligere kapitalgrundlag blandt de kompetente myndigheders øvrige beføjelser. I en ny artikel 104a præciseres betingelserne for at stille krav om yderligere kapitalgrundlag, og den institutspecifikke karakter af disse krav understreges. En ny artikel 104b tilføjes for at specificere hovedelementerne af retningslinjer for kapital, og artikel 113 ændres for at præcisere, at retningslinjer for kapital også bør behandles inden for rammerne af tilsynskollegier. Med hensyn til restriktioner på udlodninger indsættes en ny artikel 141a for at præcisere forholdet mellem kravene om yderligere kapitalgrundlag, minimumskravene til kapitalgrundlag, kravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver og det kombinerede bufferkrav (såkaldt "rangering"). Endelig ændres artikel 141 med henblik på at afspejle rangeringen i beregningen af det maksimale udlodningsbeløb.

SØJLE 2 – RAPPORTERING OG OPLYSNING

For at mindske den administrative byrde og fastlægge en mere forholdsmæssig rapporterings- og oplysningsordning under søjle 2 ændres kapitalkravsdirektivets artikel 104, stk. 1, således at de kompetente myndigheders skøn i forbindelse med indførelse af yderligere rapporterings- eller oplysningskrav indskrænkes. Kompetente myndigheder vil kun kunne anvende sådanne tilsynsbeføjelser, når retsgrundlaget i den nye bestemmelse artikel 104, stk. 2, er opfyldt.

BEGRÆNSNING AF TILSYNSKONTROL- OG VURDERINGSPROCESSEN OG SØJLE 2 TIL MIKROPRUDENTIELLE FORMÅL

Nylige erfaringer har vist, at der med fordel kan foretages en tydeligere fordeling af ansvaret mellem kompetente og udpegede myndigheder. Dette gælder navnlig for tilsynskontrol- og vurderingsprocessen og de tilsvarende tilsynskrav. Kompetente myndigheder er ansvarlige for tilsynskontrol- og vurderingsprocessen og indførelsen af tilsvarende institutspecifikke tilsynskrav (såkaldte søjle 2-krav). I denne sammenhæng kan de også evaluere den systemiske risiko, der er forbundet med et specifikt institut, og kan imødegå en sådan risiko ved at indføre tilsynskrav for dette institut. Anvendelsen af søjle 2-foranstaltninger kan i denne

sammenhæng undergrave effektiviteten og virkningsgraden af andre makroprudentielle instrumenter. I henhold til forslaget bør tilsyns kontrol- og vurderingsprocessen og de tilsvarende tilsyns krav følgelig begrænses til et rent mikroprudentielt perspektiv. Artikel 97, 98, 99 og 105 ændres tilsvarende. Artikel 103 udgår, og det præciseres i den nye artikel 104a, stk. 1, at der ikke må stilles krav om yderligere kapitalgrundlag, jf. artikel 104, litra a), for at dække makroprudentielle eller systemiske risici.

INDFØRELSE AF ÆNDRERE BESTEMMELSER OM RENTERISIKO

Efter tiltag vedrørende målingen af renterisici på internationalt plan ændres kapitalkravsdirektivets artikel 84 og 98 og kapitalkravsforordningens artikel 448 med henblik på at indføre reviderede bestemmelser, som tager højde for renterisici for positioner i anlægsbeholdningen. Ændringerne omfatter indførelsen af en fælles standardmetode, som institutter kan anvende til at afspejle disse risici, eller som kompetente myndigheder kan kræve, at instituttet anvender, hvis de systemer, et institut har udviklet til at afspejle disse risici, ikke er tilfredsstillende, samt forbedret test af ekstreme og oplysningskrav. Ved kapitalkravsdirektivets artikel 84 får EBA desuden mandat til at fastsætte detaljerne vedrørende standardmetoden med hensyn til de kriterier og betingelser, som institutter skal benytte til at identificere, vurdere, styre og afbøde renterisici. EBA får ved kapitalkravsdirektivets artikel 98 også mandat til at fastsætte seks støds scenarier i forbindelse med tilsyn, som skal anvendes på renter, og de fælles antagelser, som institutter skal lægge til grund for testen af ekstreme.

FINANSIELLE HOLDINGSELSKABER OG BLANDEDE FINANSIELLE HOLDINGSELSKABER

Der indføres nye bestemmelser og tilpasninger i flere artikler i kapitalkravsdirektivet og kapitalkravsforordningen med henblik på at udvide anvendelsesområdet for Unionens tilsyns bestemmelser til finansielle holdingselskaber og blandede finansielle holdingselskaber. Der indføres et krav om tilladelse sammen med direkte tilsynsbeføjelser over for finansielle holdingselskaber og blandede finansielle holdingselskaber (kapitalkravsdirektivets artikel 21a). Kapitalkravsforordningens artikel 11 ændres for at præcisere, at det er holdingselskabet – når krav finder anvendelse på konsolideret grundlag på holdingselskabsniveau – som er umiddelbart ansvarligt for overholdelse, ikke de institutter, der er datterselskaber i et sådant holdingselskab. Kapitalkravsforordningens artikel 13 og 18 tilpasses, således at de afspejler de finansielle holdingselskabers og blandede finansielle holdingselskabers umiddelbare ansvar.

INTERMEDIÆRT MODERSELSKAB I UNIONEN

For at fremme gennemførelsen af de internationalt aftalte standarder for globale systemisk vigtige tredjelandsinstitutters interne tabsabsorberende evne i EU-retten og mere generelt for at forenkle og styrke proceduren for afvikling af tredjelandskoncerner med væsentlige aktiviteter i Unionen indføres ved kapitalkravsdirektivets artikel 21b et nyt krav om etablering af et intermediært moderselskab i Unionen, såfremt to eller flere institutter, som er etableret i Unionen, tilhører det samme overordnede moderselskab i et tredjeland. Det intermediære moderselskab i Unionen kan være et holdingselskab, som er underlagt kapitalkravsforordningens og kapitalkravsdirektivets krav, eller et institut i Unionen. Kravet finder kun anvendelse på tredjelandskoncerner, der er udpeget som globale systemisk vigtige

tredjelandsinstitutter, eller som har enheder inden for Unionen med samlede aktiver på mindst 30 mia. EUR (aktiver tilhørende disse tredjelandskoncerners datterselskaber og filialer medregnes).

AFLØNNING

Kommissionen har i overensstemmelse med kapitalkravsdirektivets artikel 161, stk. 2, vurderet effektiviteten, gennemførelsen og håndhævelsen af kapitalkravsdirektivets aflønningsregler. Resultaterne af denne vurdering, som fremgår af Kommissionens rapport COM(2016) 510, var generelt positive.

Kommissionen påviste under vurderingen imidlertid, at nogle af reglerne, dvs. reglerne om lønudskyldelse og udbetaling i form af finansielle instrumenter, ikke fungerer for de mindste og de mindst komplekse institutter samt personale, hvis variable aflønning er lav. Det fremgik videre, at proportionalitet med hensyn til de mindste og de mindst komplekse institutter, jf. kapitalkravsdirektivets artikel 92, stk. 2, er blevet fortolket på forskellige måder, hvilket har ført til en uensartet gennemførelse af reglerne i medlemsstaterne. Der foreslås følgelig en målrettet ændring, som tager højde for de problemer, der er opstået med anvendelsen af reglerne om lønudskyldelse og udbetaling i form af finansielle instrumenter i små og ikkekomplekse institutter og over for personale, hvis variable aflønning er lav. Til dette formål ændres artikel 94, således at det præciseres, at reglerne gælder for alle institutter og deres udpegede medarbejdere bortset fra institutter og medarbejdere, som ligger under de tærskler, der er fastsat for undtagelser. Samtidig gives kompetente myndigheder en vis fleksibilitet med hensyn til at benytte en strengere metode.

Aflønningsreglerne ændres også for at imødekomme det behov for mere proportionale regler, som Kommissionen konstaterede i sin vurdering, ved at tillade, at noterede institutter anvender instrumenter baseret på aktier til at opfylde kapitalkravsdirektivets krav.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om ændring af direktiv 2013/36/EU med hensyn til fritagne enheder, finansielle holdingselskaber, blandede finansielle holdingselskaber, aflønning, tilsynsforanstaltninger og -beføjelser og kapitalbevaringsforanstaltninger

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 53, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank⁶,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget⁷,

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU⁸ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013⁹ blev vedtaget som reaktion på finanskrisen, som udfoldede sig i 2007-2008. Disse lovgivningsforanstaltninger har ydet et væsentligt bidrag til styrkelsen af det finansielle system i Unionen og gjort institutter mere modstandsdygtige over for eventuelle rystelser i fremtiden. Selv om disse foranstaltninger var ekstremt vidtrækkende, omhandlede de ikke alle identificerede svagheder, som påvirker institutter. Nogle af de oprindeligt foreslåede foranstaltninger

⁶ EUT C [...] af [...], s. [...].

⁷ EUT C [...] af [...], s. [...].

⁸ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338).

⁹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).

var underlagt krav om gennemgang eller har ikke været tilstrækkeligt specifikke til at kunne gennemføres smidigt.

- (2) Formålet med direktivet er at afhjælpe de problemer, der er opstået i forbindelse med bestemmelser, som har vist sig ikke at være tilstrækkeligt klare, og som derfor har været genstand for divergerende fortolkninger, eller som har vist sig at være unødigt byrdefulde for visse institutter. Det indeholder også tilpasninger af direktiv 2013/36/EU, som er nødvendige efter enten vedtagelsen af anden relevant EU-lovgivning, f.eks. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU¹⁰, eller de foreslåede parallelle ændringer af forordning (EU) nr. 575/2013. Endelig sikrer ændringsforslagene bedre tilpasning mellem den nuværende lovgivningsramme og internationale tiltag med det formål at fremme overensstemmelse og sammenlignelighed mellem jurisdiktioner.
- (3) Finansielle holdingselskaber og blandede finansielle holdingselskaber kan være moderselskaber for bankkoncerner, og det foreslås, at tilsynskrav finder anvendelse på grundlag af sådanne holdingselskabers konsoliderede situation. Eftersom det institut, der kontrolleres af sådanne holdingselskaber, ikke altid overholder kravene på konsolideret grundlag, er det i overensstemmelse med anvendelsesområdet for konsolidering, at finansielle holdingselskaber og blandede finansielle holdingselskaber omfattes direkte af anvendelsesområdet for direktiv 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 575/2013. Der er følgelig behov for en specifik procedure for meddelelse af tilladelse for finansielle holdingselskaber og blandede finansielle holdingselskaber samt tilsyn udøvet af de kompetente myndigheder. Dette vil sikre, at konsoliderede tilsynskrav overholdes umiddelbart af holdingselskabet, som ikke underkastes tilsynskrav på individuelt niveau.
- (4) Den konsoliderende tilsynsmyndighed pålægges hovedansvaret for tilsyn på konsolideret grundlag. Meddelelse af tilladelse i forbindelse med tilsyn og tilsyn med finansielle holdingselskaber og blandede finansielle holdingselskaber bør derfor også overlades til den konsoliderende tilsynsmyndighed. Den Europæiske Centralbank bør, når den udfører sin opgave med at føre tilsyn på konsolideret grundlag med kreditinstitutters moderselskaber i henhold til artikel 4, stk. 1, litra g), i Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013¹¹, også have ansvaret for at meddele tilladelse til og føre tilsyn med finansielle holdingselskaber og blandede finansielle holdingselskaber.
- (5) Kommissionen konstaterede i sin rapport COM(2016) 510 af 28. juli 2016, at nogle af principperne, dvs. reglerne om lønudskyldelse og udbetaling i form af finansielle instrumenter i kapitalkravsdirektivets artikel 94, stk. 1, litra l) og m), er uforholdsmæssigt belastende og ikke står i forhold til deres tilsynsmæssige fordele, når de finder anvendelse på små og ikkekomplekse institutter. Kommissionen konstaterede ligeledes, at omkostningerne i forbindelse med anvendelsen af disse krav overstiger

¹⁰ Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190).

¹¹ Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013 af 15. oktober 2013 om overdragelse af specifikke opgaver til Den Europæiske Centralbank i forbindelse med politikker vedrørende tilsyn med kreditinstitutter (EUT L 287 af 29.10.2013, s. 63).

deres tilsynsmæssige fordele for medarbejdere, hvis variable aflønning er lav, eftersom sådanne niveauer af variabel aflønning ikke eller kun i begrænset omfang tilskynder medarbejdere til uforholdsmæssig risikotagning. Mens alle institutter generelt bør have pligt til at anvende alle reglerne over for alle deres medarbejdere, hvis professionelle aktiviteter har væsentlig indflydelse på deres risikoprofil, bør små og ikkekomplekse institutter og medarbejdere, hvis variable aflønning er lav, følgelig i direktivet fritages for reglerne om lønudskyldelse og udbetaling i form af finansielle instrumenter.

- (6) Det er nødvendigt med klare, overensstemmende og harmoniserede kriterier til identifikation af små og ikkekomplekse institutter samt lave niveauer af variabel aflønning for at sikre konvergens i tilsynet og for at fremme lige vilkår for institutter og passende beskyttelse af indskydere, investorer og forbrugere i hele Unionen. Samtidig bør kompetente myndigheder gives en vis fleksibilitet med hensyn til at benytte en strengere metode, hvis de finder dette nødvendigt.
- (7) I henhold til direktiv 2013/36/EU skal en væsentlig del, og i alle tilfælde mindst 50 % af enhver form for variabel løn, bestå af en afbalanceret kombination af aktier eller tilsvarende ejerskabsinteresser afhængigt af det pågældende instituts juridiske struktur eller instrumenter baseret på aktier eller, for ikkeoterede institutter, tilsvarende ikkelikvide instrumenter, og om muligt andre hybride kernekapitalinstrumenter eller supplerende kapitalinstrumenter, som opfylder visse betingelser. Dette princip begrænser anvendelsen af instrumenter baseret på aktier til ikkeoterede institutter og kræver, at noterede institutter anvender aktier. Kommissionen konstaterede i sin rapport COM(2016) 510 af 28. juli 2016, at anvendelsen af aktier kan pålægge noterede institutter betydelige administrative byrder og omkostninger. Samtidig kan tilsvarende tilsynsmæssige fordele opnås ved at tillade noterede institutter at anvende instrumenter baseret på aktier, forudsat at de følger aktieværdien tæt. Muligheden for at anvende instrumenter baseret på aktier bør derfor udvides til noterede institutter.
- (8) Kapitaltillæg pålagt af kompetente myndigheder er et vigtigt element i et instituts overordnede kapitalgrundlag og er relevante for markedsaktører, eftersom størrelsen af kravet om yderligere kapitalgrundlag påvirker triggerpunktet for restriktioner på udlodninger, bonusudbetalinger og betalinger i forbindelse med hybride kernekapitalinstrumenter. Der bør gives en klar definition af betingelserne for krav om kapitaltillæg for at sikre, at reglerne anvendes ensartet på tværs af medlemsstaterne, og for at sikre, at markedet fungerer korrekt.
- (9) Kapitaltillæg pålagt af kompetente myndigheder bør fastsættes i forhold til et instituts specifikke situation og bør begrundes behørigt. Disse krav bør ikke anvendes til at imødegå makroprudentielle risici og bør i rangeringen af kapitalgrundlagskrav placeres over minimumskravene til kapitalgrundlag og under det kombinerede bufferkrav.
- (10) Gearingsgradkravet er parallelt med de risikobaserede kapitalgrundlagskrav. Kapitaltillæg pålagt af kompetente myndigheder for at imødegå risikoen for overdreven gearing bør derfor lægges til minimumskravet til gearingsgrad og ikke til minimumskravet til risikobaseret kapitalgrundlag. Egentlig kernekapital, som institutter bruger til at opfylde krav vedrørende gearing, kan desuden også bruges til at opfylde kravene til risikobaseret kapitalgrundlag, herunder de kombinerede bufferkrav.

- (11) Kompetente myndigheder bør også have mulighed for at meddele et institut eventuel yderligere regulering af den kapital, som dette institut forventes at råde over ud over minimumskravene til kapitalgrundlag, de yderligere kapitalgrundlagskrav og de kombinerede bufferkrav, hvis det skal kunne håndtere fremadrettede og fjerne situationer. Eftersom disse retningslinjer udgør et kapitalmål, bør det anses for at være placeret over kapitalgrundlagskravene og de kombinerede bufferkrav, for så vidt som manglende opfyldelse af et sådant mål ikke udløser restriktionerne på udlodning, jf. dette direktivs artikel 141, og der bør i dette direktiv og forordning (EU) nr. 575/2013 ikke fastsættes obligatoriske oplysningskrav vedrørende retningslinjerne. Hvis et institut gentagne gange undlader at opfylde kapitalmålet, bør den kompetente myndighed kunne træffe tilsynsforanstaltninger og om nødvendigt stille krav om yderligere kapitalgrundlag.
- (12) Respondenter i Kommissionens opfordring til indsendelse af dokumentation om EU's regelsæt for finansielle tjenesteydelser påpegede, at rapporteringsbyrden vokser som følge af den systematiske rapportering, der kræves af kompetente myndigheder ud over og frem for kravene i forordning (EU) nr. 575/2013. Kommissionen bør udarbejde en rapport, hvori disse yderligere systematiske rapporteringskrav udpeges, og vurdere, om de er i overensstemmelse med det fælles regelsæt om indberetning med henblik på tilsyn.
- (13) Bestemmelserne i direktiv 2013/36/EU om renterisiko som følge af ikkehandelsmæssige aktiviteter er kædet sammen med de relevante bestemmelser i [forordning XX om ændring af forordning (EU) nr. 575/2013], som kræver en længere gennemførelsesperiode for institutter. For at tilpasse anvendelsen af reglerne om renterisiko som følge af ikkehandelsmæssige aktiviteter bør de bestemmelser, som er nødvendige for at overholde de relevante bestemmelser i dette direktiv, finde anvendelse fra den samme dato som de relevante bestemmelser i forordning (EU) nr. [XX].
- (14) Med henblik på at harmonisere beregningen af renterisiko som følge af ikkehandelsmæssige aktiviteter, når institutternes interne systemer til måling af denne risiko ikke er tilfredsstillende, bør Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage reguleringsmæssige tekniske standarder for at fastlægge enkeltdelene i en standardmetode gennem de reguleringsmæssige tekniske standarder, jf. dette direktivs artikel 84, stk. 4, ved hjælp af delegerede retsakter i henhold til artikel 290 i TEUF og i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.
- (15) For at forbedre de kompetente myndigheders udpegning af de institutter, som kan pådrage sig uforholdsmæssige tab i forbindelse med deres ikkehandelsmæssige aktiviteter som følge af potentielle renteændringer, bør Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at fastsætte de seks stødsценарier i forbindelse med tilsyn, som alle institutter skal anvende, når de beregner ændringer i den økonomiske værdi af deres kapitalgrundlag, jf. artikel 98, stk. 5, og de fælles antagelser, som institutter skal indføre i deres interne systemer til brug for denne beregning, og med henblik på at fastlægge det potentielle behov for specifikke kriterier for udpegning af de institutter, for hvilke tilsynsforanstaltninger kan være nødvendige efter et fald i nettorenteindtægten som følge af renteændringer, ved hjælp af delegerede retsakter i henhold til artikel 290 i TEUF og i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

- (16) Som en vejledning til kompetente myndigheder, når de skal udpege situationer, hvor der bør stilles institutspecifikke krav om kapitaltillæg, bør Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage reguleringsmæssige tekniske standarder for, hvordan risici eller risikoelementer, som ikke er dækket eller ikke er tilstrækkeligt dækket af kapitalgrundlagskravene i forordning (EU) nr. 575/2013, bør måles, ved hjælp af delegerede retsakter i henhold til artikel 290 i TEUF og i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.
- (17) Offentlige udviklingsbanker og låneforeninger i visse medlemsstater har historisk set været undtaget fra Unionens lovgivning om kreditinstitutter. For at sikre lige vilkår bør det også kunne tillades, at andre offentlige udviklingsbanker og låneforeninger undtages fra Unionens lovgivning om kreditinstitutter og alene omfattes af nationale reguleringsforanstaltninger i overensstemmelse med de risici, de pådrager sig. Af hensyn til retssikkerheden skal der fastsættes klare kriterier for sådanne yderligere undtagelser, og Kommissionen bør i henhold til artikel 290 i TEUF tillægges beføjelser til at vedtage retsakter med henblik på at fastlægge, om specifikke institutter eller kategorier af institutter opfylder disse fastsatte kriterier.
- (18) Inden vedtagelsen af retsakter i henhold til artikel 290 i TEUF er det navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning af 13. april 2016. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.
- (19) Målene for dette direktiv, nemlig at styrke og forbedre allerede eksisterende EU-lovgivning for at sikre ensartet anvendelse af tilsynskrav, som finder anvendelse på kreditinstitutter og investeringsselskaber i hele Unionen, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af deres omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (20) I overensstemmelse med den fælles politiske erklæring af 28. september 2011 fra medlemsstaterne og Kommissionen om forklarende dokumenter har medlemsstaterne forpligtet sig til at supplere meddelelsen om deres gennemførelsesmekanismer med et eller flere dokumenter, der forklarer forholdet mellem direktivets komponenter og de tilsvarende dele af gennemførelsesinstrumenterne i tilfælde, hvor dette kan retfærdiggøres. I forbindelse med dette direktiv finder lovgiver, at fremsendelse af sådanne dokumenter er berettiget.
- (21) Direktiv 2013/36/EU bør derfor ændres —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1 *Ændring af direktiv 2013/36/EU*

I direktiv 2013/36/EU foretages følgende ændringer:

(1) Artikel 2 affattes således:

a) stk. 5 ændres således:

1) nr. 16) affattes således:

"16) i Nederlandene: "Nederlandse Investeringsbank voor Ontwikkelingslanden NV", "NV Nordelijke Ontwikkelingsmaatschappij", "NV Industriebank Limburgs Instituut voor Ontwikkeling en Financiering", "Overijsselse Ontwikkelingsmaatschappij NV" og kredietunies"

2) følgende tilføjes som nr. 24):

"24) i Kroatien: "kreditne unije" og "Hrvatska banka za obnovu i razvitak"."

b) følgende indsættes som stk. 5a og 5b:

"5a. Dette direktiv finder ikke anvendelse på et institut, såfremt Kommissionen i en delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 148 på grundlag af de foreliggende oplysninger bestemmer, at instituttet opfylder alle følgende betingelser, uden at det berører anvendelsen af statsstøttere reglerne:

- a) det er etableret som et offentligretligt institut af centralregeringen eller regionale eller lokale myndigheder i en medlemsstat
- b) love og bestemmelser, som finder anvendelse på instituttet, bekræfter, at dets virksomhed er begrænset til fremme af angivne almene finans-, social- eller økonomipolitiske mål i overensstemmelse med de love og bestemmelser, som finder anvendelse på instituttet, på et ikkekonkurrencebaseret og almenyttigt grundlag. I denne henseende kan almene politiske mål omfatte ydelse af finansiering til oplysnings- eller udviklingsformål til specifikke økonomiske aktiviteter eller geografiske områder i den pågældende medlemsstat
- c) det er omfattet af passende og effektive tilsynsmæssige krav, herunder minimumskrav til kapitalgrundlag, og af en passende tilsynsmæssig ramme, som har samme virkning som den ramme, der er fastsat i EU-retten
- d) den relevante centralregering eller de relevante regionale eller lokale myndigheder er forpligtet til at opretholde instituttets levedygtighed eller garanterer direkte eller indirekte mindst 90 % af instituttets kapitalgrundlagskrav, finansieringskrav eller eksponeringer

- e) det kan ikke acceptere dækkede indskud, jf. artikel 2, stk. 1, nr. 5), i Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 2014/49/EU¹²
- f) dets aktiviteter er begrænset til den medlemsstat, hvor dets hovedkontor er beliggende
- g) den samlede værdi af instituttets aktiver overstiger ikke 30 mia. EUR
- h) forholdet mellem instituttets samlede aktiver og den pågældende medlemsstats BNP er mindre end 20 %
- i) instituttet er ikke af væsentlig betydning for den pågældende medlemsstats nationaløkonomi.

Kommissionen vurderer regelmæssigt, om et institut omhandlet i en delegeret retsakt i henhold til artikel 148 fortsat opfylder betingelserne i første afsnit.

5b. Dette direktiv finder ikke anvendelse på kategorier af institutter i en medlemsstat, såfremt Kommissionen i en delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 148 på grundlag af de foreliggende oplysninger bestemmer, at institutterne i denne kategori udgør låneforeninger (credit unions) efter en medlemsstats nationale ret og opfylder alle følgende betingelser:

- a) de er finansielle institutter, som har karakter af andelsselskaber
- b) deres medlemskreds er begrænset til en gruppe af medlemmer, som deler visse fastsatte personlige egenskaber eller interesser
- c) de må kun yde kredit og finansielle tjenesteydelser til deres medlemmer
- d) de må kun acceptere indskud eller tilbagebetalingspligtige midler fra deres medlemmer, såfremt sådanne indskud er dækkede indskud i henhold til artikel 2, stk. 1, nr. 5), i direktiv 2014/49/EU
- e) de må kun udøve de aktiviteter, der er opført på listen i dette direktivs bilag I, punkt 1-6 og 15
- f) de er omfattet af passende og effektive tilsynsmæssige krav, herunder minimumskrav til kapitalgrundlag, og af en passende tilsynsmæssig ramme, som har samme virkning som den ramme, der er fastsat i EU-retten
- g) den samlede værdi af denne kategori af institutters aktiver overstiger ikke 3 % af den pågældende medlemsstats BNP, og den samlede værdi af de enkelte institutters aktiver overstiger ikke 100 mio. EUR
- h) deres aktiviteter er begrænset til den medlemsstat, hvor deres hovedkontor er beliggende.

¹² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/49/EU af 16. april 2014 om indskudsgarantiordninger (omarbejdning) (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 149).

Kommissionen vurderer regelmæssigt, om en kategori af institutter omhandlet i en delegeret retsakt i henhold til artikel 148 fortsat opfylder betingelserne i første afsnit."

a) stk. 6 affattes således:

"6. De enheder, som er omhandlet i nærværende artikels stk. 5, nr. 1) og nr. 3)-24), og i delegerede retsakter vedtaget i henhold til nærværende artikels stk. 5a og 5b, betragtes som finansieringsinstitutter i forbindelse med artikel 34 og afsnit VII, kapitel 3."

b) følgende tilføjes som stk. 7:

"Senest [fem år efter direktivets ikrafttræden] reviderer Kommissionen listen i artikel 2, stk. 5, under hensyntagen til, om begrundelserne for optagelsen af enhederne på listen stadig er gyldige, den nationale retlige ramme og tilsynsramme, der gælder for enhederne på listen, typen og kvaliteten af indskudsdækning for enhederne på listen og, for enheder af den type, der er omhandlet i artikel 2, stk. 5a) og 5b), også under hensyntagen til de deri beskrevne kriterier."

(2) Artikel 3 affattes således:

a) I stk. 1 tilføjes følgende numre:

"60) "afviklingsmyndighed": en afviklingsmyndighed som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 18), i direktiv 2014/59/EU

61) "globalt systemisk vigtigt institut" (G-SII): et G-SII som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 132), i forordning (EU) nr. 575/2013

62) "globalt systemisk vigtigt tredjelandsinstitut" (tredjelands-G-SII): et tredjelands-G-SII som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 133), i forordning (EU) nr. 575/2013

63) "koncern": en koncern som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 137), i forordning (EU) nr. 575/2013

64) "tredjelandskoncern": en koncern, hvor moderselskabet er etableret i et tredjeland."

b) følgende tilføjes som stk. 3:

"3. Når kravene i dette direktiv og i forordning (EU) nr. 575/2013 anvendes på konsolideret grundlag, og når tilsyn udøves på konsolideret grundlag i overensstemmelse med dette direktiv og forordning (EU) nr. 575/2013, finder udtrykkene "institut", "moderinstitut i en medlemsstat", "moderinstitut i Unionen" og "moderselskab" også anvendelse på finansielle holdingselskaber og blandede finansielle holdingselskaber, som er omfattet af kravene i dette direktiv og forordning (EU) nr. 575/2013 på konsolideret grundlag og er meddelt tilladelse i henhold til artikel 21a."

(3) Artikel 4, stk. 8, affattes således:

"8. Medlemsstaterne sikrer, at når andre myndigheder end de kompetente myndigheder har beføjelse til at forestå afvikling, skal disse andre myndigheder arbejde tæt sammen med og konsultere de kompetente myndigheder om udarbejdelsen af afviklingsplanerne og i alle andre tilfælde, hvor dette er påkrævet i henhold til dette direktiv, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU¹³ eller forordning (EU) nr. 575/2013."

(4) Artikel 8, stk. 2, ændres således:

a) litra a) affattes således:

"a) de oplysninger, der skal forelægges for de kompetente myndigheder ved ansøgningen om tilladelse til at udøve virksomhed som kreditinstitut, herunder driftsplanen, jf. artikel 10, og de oplysninger, der er nødvendige for de krav om tilladelse, som medlemsstaterne har fastsat og meddelt EBA i henhold til stk. 1"

b) litra b) affattes således:

"b) de krav, som finder anvendelse på aktionærer og selskabsdeltagere med kvalificerede kapitalandele, eller, såfremt der ikke er nogen kvalificerede kapitalandele, på de 20 største aktionærer eller selskabsdeltagere, jf. artikel 14, og".

(5) Artikel 9, stk. 2, affattes således:

"2. Stk. 1 finder ikke anvendelse, når indskud eller andre tilbagebetalingspligtige midler modtages af:

- a) en medlemsstat
- b) en regional eller lokal myndighed i en medlemsstat
- c) offentlige internationale organisationer, som en eller flere medlemsstater er medlem af
- d) personer eller virksomheder, hvis adgang til og udøvelse af virksomhed udtrykkeligt er omfattet af anden EU-ret end dette direktiv og forordning (EU) nr. 575/2013
- e) enheder omhandlet i artikel 2, stk. 5, hvis aktiviteter er omfattet af national lovgivning."

(6) Artikel 10 affattes således:

¹³ Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiver 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordninger (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190).

*"Artikel 10
Driftsplan og organisationsstruktur*

Medlemsstaterne stiller krav om, at der til en ansøgning om tilladelse skal knyttes en driftsplan med angivelse af arten af de påtænkte forretninger og kreditinstituttets organisationsstruktur, herunder angivelse af moderselskaber, finansielle holdingselskaber og blandede finansielle holdingselskaber inden for koncernen."

(7) Artikel 14, stk. 2, affattes således:

"2. De kompetente myndigheder afviser at meddele tilladelse til at påbegynde udøvelse af virksomhed som kreditinstitut, hvis de under hensyn til nødvendigheden af at sikre en forsvarlig og forsigtig forvaltning af et kreditinstitut ikke er overbevist om de pågældende aktionærers eller selskabsdeltageres egnethed i overensstemmelse med kriterierne i artikel 23, stk. 1. Artikel 23, stk. 2 og 3, og artikel 24 finder anvendelse."

(8) Artikel 18, litra d), affattes således:

"d) ikke længere opfylder tilsynskravene i tredje, fjerde eller sjette del, bortset fra kravene i artikel 92a og 92b, i forordning (EU) nr. 575/2013 eller artikel 104, stk. 1, litra a), eller artikel 105 i dette direktiv eller ikke længere frembyder garanti for at kunne opfylde sine forpligtelser over for sine kreditorer og især ikke længere frembyder sikkerhed for de midler, som dets indskydere har betroet det".

(9) Følgende indsættes som artikel 21a og artikel 21b:

*"Artikel 21a
Meddelelse af tilladelse til finansielle holdingselskaber og blandede finansielle
holdingselskaber*

1. Medlemsstaterne stiller krav om, at finansielle holdingselskaber og blandede finansielle holdingselskaber indhenter tilladelse fra den konsoliderende tilsynsmyndighed udpeget i henhold til artikel 111.

Er den konsoliderende tilsynsmyndighed en anden end den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor det finansielle holdingselskab eller det blandede finansielle holdingselskab er oprettet, hører den konsoliderende tilsynsmyndighed den kompetente myndighed.

2. Den i stk. 1 omhandlede ansøgning om tilladelse skal indeholde oplysninger om følgende:

- a) organisationsstrukturen for den koncern, hvori det finansielle holdingselskab eller det blandede finansielle holdingselskab indgår, med klar angivelse af datterselskaberne og eventuelle moderselskaber
- b) overholdelse af kravene vedrørende varetagelse af den faktiske ledelse og hovedkontorets beliggenhed i artikel 13

- c) overholdelse af kravene vedrørende aktionærer og selskabsdeltagere i artikel 14.
3. Den konsoliderende tilsynsmyndighed meddeler kun tilladelse, hvis vedkommende finder det godtgjort, at alle følgende betingelser er opfyldt:
- a) det finansielle holdingselskab eller det blandede finansielle holdingselskab, som er omfattet af kravene i dette direktiv og i forordning (EU) nr. 575/2013, kan sikre, at disse krav overholdes
 - b) det finansielle holdingselskab eller det blandede finansielle holdingselskab hindrer ikke effektivt tilsyn med institutter, der er datterselskaber, eller moderinstitutter.
4. Konsoliderende tilsynsmyndigheder stiller krav om, at finansielle holdingselskaber og blandede finansielle holdingselskaber meddeler dem de oplysninger, som de har behov for, således at de kan overvåge koncernens organisationsstruktur og overholdelse af de krav til tilladelse, der er omhandlet i denne artikel.
5. De konsoliderende tilsynsmyndigheder kan kun inddrage en tilladelse meddelt et finansielt holdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab, såfremt et sådant finansielt holdingselskab eller blandet finansielt holdingselskab:
- a) ikke gør brug af tilladelsen inden for en frist på tolv måneder, udtrykkeligt giver afkald herpå eller har solgt alle dets datterselskaber, der er institutter
 - b) har opnået tilladelsen gennem falske erklæringer eller andre uretmæssige midler
 - c) ikke længere opfylder de betingelser, der stilles for at opnå tilladelse
 - d) er omfattet af kravene i dette direktiv og i forordning (EU) nr. 575/2013 på konsolideret grundlag og ikke længere opfylder tilsynskravene i tredje, fjerde og sjette del i forordning (EU) nr. 575/2013 eller artikel 104, stk. 1, litra a), eller artikel 105 i dette direktiv eller ikke længere frembyder garanti for at kunne opfylde sine forpligtelser over for sine kreditorer
 - e) befinder sig i enhver anden situation, som medfører, at tilladelsen inddrages i henhold til national lovgivning eller
 - f) overtræder en af bestemmelserne i artikel 67, stk. 1.

Artikel 21b

Intermediært moderselskab i Unionen

1. Medlemsstaterne stiller krav om, at to eller flere institutter i Unionen, som indgår i den samme tredjelandskoncern, skal have et intermediært moderselskab, som er oprettet i Unionen.
2. Medlemsstaterne stiller krav om, at et intermediært moderselskab i Unionen er meddelt tilladelse som et institut i henhold til artikel 8 eller som et finansielt holdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab i henhold til artikel 21a.

3. Stk. 1 og 2 finder ikke anvendelse, såfremt den samlede værdi af tredjelandskoncernens aktiver i Unionen er lavere end 30 mia. EUR, medmindre tredjelandskoncernen er et tredjeland-G-SII.
4. I denne artikel omfatter den samlede værdi af tredjelandskoncernens aktiver i Unionen følgende:
 - a) de samlede aktiver tilhørende hvert af tredjelandskoncernens institutter i Unionen ifølge deres konsoliderede balance og
 - b) de samlede aktiver tilhørende hver af tredjelandskoncernens filialer, som er meddelt tilladelse i Unionen.
5. De kompetente myndigheder underretter EBA om alle tilladelser meddelt i henhold til stk. 2.
6. EBA offentliggør på deres websted en liste over alle de intermediære moderselskaber i Unionen, der er meddelt tilladelse i Unionen.

De kompetente myndigheder sikrer, at der er etableret ét intermediært moderselskab i Unionen for alle institutter, der indgår i den samme tredjelandskoncern."

- (10) Artikel 23, stk. 1, litra b), affattes således:

"b) omdømme, viden, kompetence og erfaring, jf. artikel 91, stk. 1, hos de medlemmer af ledelsesorganet, som kommer til at lede kreditinstituttets virksomhed som følge af den påtænkte erhvervelse".

- (11) Artikel 47, stk. 2, affattes således:

"2. De kompetente myndigheder underretter EBA om følgende:

- a) enhver tilladelse til oprettelse af filialer, som meddeles kreditinstitutter med hovedkontor i et tredjeland
- b) de regelmæssigt rapporterede samlede aktiver og passiver tilhørende filialer af kreditinstitutter med hovedkontor i et tredjeland, som er meddelt tilladelse.

EBA offentliggør på deres websted en liste over alle tredjefilialer, som er meddelt tilladelse til at drive virksomhed i medlemsstaten, med angivelse af medlemsstaten og hver filials samlede aktiver."

- (12) Artikel 75, stk. 1, affattes således:

"1. De kompetente myndigheder indsamler de oplysninger, der videregives i overensstemmelse med kriterierne for offentliggørelse fastsat i artikel 450, stk. 1, litra g), h), i) og k), i forordning (EU) nr. 575/2013, og anvender dem til at belysne aflønningstendenser og -praksisser. De kompetente myndigheder indgiver disse oplysninger til EBA."

- (13) Artikel 84 affattes således:

*"Artikel 84
Renterisiko som følge af ikkehandelsmæssige aktiviteter*

1. De kompetente myndigheder sikrer, at institutter indfører interne systemer eller anvender standardmetoden til at identificere, vurdere, styre og afbøde de risici, der følger af potentielle ændringer af rentesatserne, som påvirker både den økonomiske værdi af et instituts kapitalgrundlag og nettorenteindtægterne fra et instituts ikkehandelsmæssige aktiviteter.
2. De kompetente myndigheder sikrer, at institutter indfører systemer til at vurdere og overvåge de risici, der følger af potentielle ændringer af kreditspænd, som påvirker både den økonomiske værdi af et instituts kapitalgrundlag og nettorenteindtægterne fra et instituts ikkehandelsmæssige aktiviteter.
3. De kompetente myndigheder kan kræve, at institutter anvender den i stk. 1 omhandlede standardmetode, såfremt de interne systemer, som institutterne har indført med henblik på at vurdere de i stk. 1 omhandlede risici, ikke er tilfredsstillende.
4. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for i forbindelse med denne artikel at fastsætte detaljerne vedrørende den standardmetode, som institutter kan anvende til at vurdere de i stk. 1 omhandlede risici.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest [et år efter direktivets ikrafttræden].

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

5. EBA udsteder retningslinjer for at præcisere:
 - a) kriterierne for vurderingen ved hjælp af et instituts interne system af de risici, der er omhandlet i stk. 1
 - b) kriterierne for institutternes identifikation, håndtering og afbødning af de risici, der er omhandlet i stk. 1
 - c) kriterierne for institutternes vurdering og overvågning af de risici, der er omhandlet i stk. 2
 - d) kriterierne for at bestemme, hvilke af de interne systemer som institutter gennemfører i forbindelse med stk. 1, der ikke er tilfredsstillende, jf. stk. 3.

EBA udsteder disse retningslinjer senest [et år efter direktivets ikrafttræden]."

- (14) Artikel 85, stk. 1, affattes således:

"1. De kompetente myndigheder sikrer, at institutter gennemfører politikker og processer til vurdering og håndtering af eksponeringen for operationel risiko, herunder modelrisici og risici som følge af outsourcing, som dækker sjældne og

meget alvorlige hændelser. Institutterne præciserer, hvad der forstås ved operationel risiko med henblik på disse politikker og procedurer."

(15) Artikel 92 ændres således:

- a) stk. 1 udgår.
- b) i stk. 2 affattes indledningen således:

"De kompetente myndigheder sikrer, at institutter, når de udformer og anvender politikker for den samlede løn, der omfatter løn og skønsmæssige pensioner for de kategorier af medarbejdere, herunder ledelse, risikotagere, medarbejdere med kontrolfunktioner og enhver medarbejder med en samlet løn, der placerer den pågældende i samme lønramme som ledelse og risikotagere, hvis arbejde har væsentlig indflydelse på institutternes risikoprofil, efterlever følgende principper på en måde, som svarer til deres størrelse og interne organisation og til deres aktiviteter art, omfang og kompleksitet:"

(16) Artikel 94 ændres således:

- a) stk. 1, litra l), nr. i), affattes således:

"i) aktier eller, afhængigt af det pågældende instituts juridiske struktur, tilsvarende ejerskabsinteresser eller instrumenter baseret på aktier eller, afhængigt af det pågældende instituts juridiske struktur, tilsvarende ikkelikvide instrumenter".

- b) følgende stykker tilføjes:

"3. Uanset stk. 1 finder principperne i litra l), litra m) og litra o), andet afsnit, ikke anvendelse på:

- a) et institut, hvis aktivers værdi i gennemsnit er lig med eller lavere end 5 mia. EUR i perioden på fire år umiddelbart forud for det indeværende regnskabsår
- b) en medarbejder, hvis årlige variable aflønning ikke overstiger 50 000 EUR og ikke udgør mere end en fjerdedel af medarbejderens samlede årsløn.

Uanset litra a) kan en kompetent myndighed beslutte, at undtagelsen ikke finder anvendelse på institutter, hvis aktivers samlede værdi ligger under tærsklen, jf. litra a), som følge af arten og omfanget af deres aktiviteter, deres interne organisation eller, hvis relevant, karakteristikaene for den koncern, som de tilhører.

Uanset litra b), kan en kompetent myndighed beslutte, at undtagelsen ikke finder anvendelse på medarbejdere, hvis årlige variable aflønning ligger under tærsklen og andelen, jf. litra b), som følge af særlige nationale markedsforhold med hensyn til aflønningspraksisser eller som følge af karakteren af de pågældende medarbejderes ansvar og jobprofil.

4. Senest [fire år efter direktivets ikrafttræden] gennemgår og aflægger Kommissionen i nært samarbejde med EBA rapport om anvendelsen af stk. 3 og forelægger Europa-Parlamentet og Rådet denne rapport, ledsaget, hvis det er hensigtsmæssigt, af et lovgivningsforslag.

5. EBA vedtager retningslinjer, som letter gennemførelsen af stk. 3 og sikrer, at det anvendes konsekvent."

(17) I artikel 97, stk. 1, udgår litra b).

(18) Artikel 98 ændres således:

a) i stk. 1 udgår litra j)

b) stk. 5 affattes således:

"5. Den kontrol og vurdering, der foretages af de kompetente myndigheder, omfatter institutternes eksponering for renterisici som følge af ikkehandelsmæssige aktiviteter. Der skal mindst kræves iværksat tilsynsforanstaltninger, når der er tale om institutter, hvor den økonomiske værdi af deres kapitalgrundlag, jf. artikel 84, stk. 1, falder med mere end 15 % af deres kernekapital som følge af en pludselig og uventet ændring i rentesatserne som anført i et af de seks stødsценарier i forbindelse med tilsyn, som finder anvendelse på renter."

c) som stk. 5a indsættes:

"5a. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere følgende for så vidt angår stk. 5:

a) seks stødsценарier i forbindelse med tilsyn, som finder anvendelse på renter for hver valuta

b) fælles modellerings- og parameterantagelser, som institutter skal anvende i deres beregning af den økonomiske værdi af deres kapitalgrundlag i henhold til stk. 5

c) om tilsynsforanstaltninger også skal kræves iværksat i tilfælde af et fald i instituttets nettorenteindtægt, jf. artikel 84, stk. 1, som følge af potentielle renteændringer.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest [et år efter direktivets ikrafttræden].

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010."

(19) I artikel 99, stk. 2, udgår litra b).

(20) Artikel 103 udgår.

(21) Artikel 104 ændres således:

a) stk. 1 og 2 affattes således:

"1. Med henblik på artikel 97, artikel 98, stk. 4, artikel 101, stk. 4, og artikel 102 samt anvendelsen af forordning (EU) nr. 575/2013 har de kompetente myndigheder mindst følgende beføjelser:

- a) at stille krav om, at institutterne har et kapitalgrundlag, der er større end kravene fastsat i forordning (EU) nr. 575/2013, på de betingelser, der er fastsat i artikel 104a
- b) at stille krav om, at de ordninger, processer, mekanismer og strategier, der iværksættes i overensstemmelse med artikel 73 og 74, styrkes
- c) at stille krav om, at institutterne forelægger en plan for fornyet opfyldelse af tilsynskravene i dette direktiv og forordning (EU) nr. 575/2013, og fastsætte en frist for dens gennemførelse, herunder forbedringer af den pågældende plan med hensyn til anvendelsesområde og frist
- d) at stille krav om, at institutterne anvender en bestemt nedskrivningspolitik eller behandling af aktiverne i forhold til kapitalgrundlagskravene
- e) at begrænse institutternes forretningsområde, transaktioner eller netværk eller at stille krav om at opgive aktiviteter, der indebærer for stor risiko for et instituts soliditet
- f) at stille krav om, at risikoen i forbindelse med institutternes virksomhed, produkter og systemer, herunder outsourcete aktiviteter, reduceres
- g) at stille krav om, at institutterne begrænser variabel aflønning som en procentdel af nettoindkomsten, når dette er uforeneligt med opretholdelsen af et sundt kapitalgrundlag
- h) at stille krav om, at institutterne anvender nettooverskuddet til at styrke kapitalgrundlaget
- i) at stille krav om, at et institut begrænser eller forbyder udlodninger eller rentebetaling til aktionærer, selskabsdeltagere eller indehavere af hybride kernekapitalinstrumenter, hvis dette forbud ikke betragtes som misligholdelse fra instituttets side
- j) at indføre supplerende eller hyppigere rapporteringskrav, herunder rapportering om kapital- og likviditetspositioner
- k) at indføre særlige likviditetskrav, herunder begrænsning af manglende løbetidsmatch mellem aktiver og passiver
- l) at stille yderligere oplysningskrav alene på et ad hoc-grundlag.

2. For så vidt angår stk. 1, litra j), kan de kompetente myndigheder kun stille krav om yderligere eller hyppigere rapportering til institutter, såfremt de oplysninger, der skal rapporteres, ikke er overlappende, og en af følgende betingelser er opfyldt:

- a) en af betingelserne i artikel 102, stk. 1, litra a) og b), er blevet opfyldt
- b) den kompetente myndighed anser det for rimeligt at stille disse krav for at indsamle den i artikel 102, stk. 1, litra b), omhandlede dokumentation

- c) de yderligere oplysninger er nødvendige i hele perioden for instituttets tilsynsprogram som omhandlet i artikel 99.

Oplysninger, der kan kræves fra institutter, anses for overlappende, jf. første afsnit, såfremt de samme eller væsentligt de samme oplysninger allerede er tilgængelige for den kompetente myndighed, kan produceres af den kompetente myndighed eller fremskaffes på anden måde end ved at stille krav om rapportering til instituttet. Såfremt oplysninger er tilgængelige for den kompetente myndighed i et andet format eller en anden detaljeringsgrad end de yderligere oplysninger, som skal rapporteres, stiller den kompetente myndighed ikke krav om de yderligere oplysninger, hvis det andet format eller den anden detaljeringsgrad ikke forhindrer den i at udarbejde oplysninger, som i det væsentlige er de samme."

- b) stk. 3 udgår.

(22) Følgende artikel 104a, 104b og 104c indsættes:

*"Artikel 104a
Krav om yderligere kapitalgrundlag*

1. De kompetente myndigheder stiller kun kravet om yderligere kapitalgrundlag, jf. artikel 104, stk. 1, litra a), såfremt de på grundlag af kontrollerne ifølge artikel 97 og 101 konstaterer en af følgende situationer for et enkelt institut:
 - a) instituttet er eksponeret for risici eller risikoelementer, som ikke er omfattet eller ikke er tilstrækkeligt omfattet af kapitalgrundlagskravene i tredje, fjerde, femte og syvende del af forordning (EU) nr. 575/2013, jf. stk. 2
 - b) instituttet opfylder ikke kravene i artikel 73 og 74 i dette direktiv eller i artikel 393 i forordning (EU) nr. 575/2013, og anvendelsen af andre foranstaltninger alene vil sandsynligvis ikke forbedre ordningerne, processerne, mekanismerne og strategierne tilstrækkeligt inden for et passende tidsrum
 - c) reguleringerne, jf. artikel 98, stk. 4, anses for utilstrækkelige til at gøre det muligt for instituttet at sælge eller afdække sine positioner inden for kort tid uden at lide væsentlige tab under normale markedsvilkår
 - d) den vurdering, der er udført i henhold til artikel 101, stk. 4, har afdækket, at den manglende opfyldelse af kravene til anvendelse af den tilladte metode sandsynligvis medfører utilstrækkelige kapitalgrundlagskrav
 - e) instituttet gentagne gange undlader at etablere eller opretholde et tilstrækkeligt niveau af yderligere kapitalgrundlag, jf. artikel 104b, stk. 1.

De kompetente myndigheder stiller ikke kravet om yderligere kapitalgrundlag, jf. artikel 104, stk. 1, litra a), for at dække makroprudentielle eller systemiske risici.

2. For så vidt angår stk. 1, litra a), anses risici eller risikoelementer kun for ikke at være omfattet eller for ikke at være tilstrækkeligt omfattet af kapitalgrundlagskravene i tredje, fjerde, femte og syvende del af forordning (EU) nr. 575/2013, såfremt den størrelse, type og fordeling af kapital, der anses for passende af den kompetente

myndighed efter tilsynskontrollen af den vurdering, som instituttet har gennemført i overensstemmelse med artikel 73, første afsnit, er højere end instituttets kapitalgrundlagskrav, jf. tredje, fjerde, femte og syvende del af forordning (EU) nr. 575/2013.

For så vidt angår første afsnit, omfatter kapital, der anses for passende, alle væsentlige risici eller risikoelementer, som ikke er underlagt et specifikt kapitalgrundlagskrav. Dette kan omfatte risici eller risikoelementer, som udtrykkeligt er udelukket fra kapitalgrundlagskravene i tredje, fjerde, femte og syvende del af forordning (EU) nr. 575/2013.

Renterisici, der følger af positioner i forbindelse med ikkehandelsmæssige aktiviteter, anses kun for væsentlige, hvis den økonomiske værdi af kapitalgrundlaget falder med mere end 15 % af instituttets kernekapital som følge af et af de seks støds scenarier i forbindelse med tilsyn, jf. artikel 98, stk. 5, som finder anvendelse på renter eller andre tilfælde udpeget af EBA i henhold til artikel 98, stk. 5, litra c).

Risiciene, jf. stk. 1, litra a), omfatter ikke risici, for hvilke der ved dette direktiv eller forordning (EU) nr. 575/2013 fastsættes en overgangsbehandling, eller risici, der er omfattet af en overgangsordning.

3. De kompetente myndigheder fastsætter det krævede niveau af yderligere kapitalgrundlag, jf. artikel 104, stk. 1, litra a), som forskellen mellem den kapital, der anses for passende i henhold til stk. 2, og kapitalgrundlagskravene i tredje, fjerde, femte og syvende del af forordning (EU) nr. 575/2013.
4. Instituttet skal opfylde kravet om yderligere kapitalgrundlag, jf. artikel 104, stk. 1, litra a), med kapitalgrundlagsinstrumenter i henhold til følgende betingelser:
 - a) mindst tre fjerdedele af kravet om yderligere kapitalgrundlag opfyldes med kernekapital
 - b) mindst tre fjerdedele af kernekapitalen består af egentlig kernekapital.

Kapitalgrundlag, som bruges til at opfylde kravet om yderligere kapitalgrundlag, jf. artikel 104, stk. 1, litra a), må ikke anvendes til at opfylde nogen af kapitalgrundlagskravene i artikel 92, stk. 1, litra a), b) og c), i forordning (EU) nr. 575/2013 eller det kombinerede bufferkrav, jf. dette direktivs artikel 128, stk. 6.

Uanset andet afsnit må kapitalgrundlag, som bruges til at opfylde kravet om yderligere kapitalgrundlag, jf. artikel 104, stk. 1, litra a), som kompetente myndigheder har stillet for at afhjælpe risici eller risikoelementer, som ikke er tilstrækkeligt omfattet af artikel 92, stk. 1, litra d), i forordning (EU) nr. 575/2013, anvendes til at opfylde det kombinerede bufferkrav, jf. dette direktivs artikel 128, stk. 6.

5. Den kompetente myndighed skal skriftligt over for hvert institut begrunde beslutningen om at stille krav om yderligere kapitalgrundlag, jf. artikel 104, stk. 1, litra a), ved mindst at give en klar redegørelse for den udførlige vurdering af de elementer, der er omhandlet i stk. 1-4. Dette omfatter i det tilfælde, der er anført i stk. 1, litra d), en specifik begrundelse for, at retningslinjer for kapital ikke længere anses for tilstrækkelige.

6. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, som angiver, hvordan risici og risikoelementer som omhandlet i stk. 2 måles.

EBA sikrer, at udkastet til reguleringsmæssige tekniske standarder er forholdsmæssigt i lyset af:

- a) gennemførelsesbyrden for institutter og kompetente myndigheder og
- b) muligheden for, at det generelt højere niveau af kapitalkrav, som gælder, såfremt institutter ikke anvender interne modeller, kan begrunde indførelsen af lavere kapitalkrav, når risici og risikoelementer vurderes i henhold til stk. 2.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest [et år efter direktivets ikrafttræden].

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i stk. 6 omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 104b
Retningslinjer for yderligere kapitalgrundlag

1. I henhold til de strategier og processer, der er omhandlet i artikel 73, og efter høring af den kompetente myndighed etablerer institutter et passende kapitalgrundlagsniveau, som er tilstrækkeligt højere end kravene i tredje, fjerde, femte og syvende del af forordning (EU) nr. 575/2013 og i dette direktiv, herunder kompetente myndigheders krav om yderligere kapitalgrundlag i henhold til artikel 104, stk. 1, litra a), med henblik på at sikre, at:
 - a) konjunkturudsving ikke fører til overtrædelse af disse krav og
 - b) instituttets kapitalgrundlag uden at overtræde kapitalgrundlagskravene i tredje, fjerde, femte og syvende del af forordning (EU) nr. 575/2013 og kompetente myndigheders krav om yderligere kapitalgrundlag i henhold til artikel 104, stk. 1, litra a), kan absorbere potentielle tab identificeret ved hjælp af stresstesten som led i tilsynsprocessen omhandlet i artikel 100.
2. De kompetente myndigheder fører regelmæssigt tilsyn med det kapitalgrundlagsniveau, der fastsættes af hvert institut i henhold til stk. 1, under hensyntagen til resultatet af de tilsyn og vurderinger, der gennemføres i henhold til artikel 97 og 101, herunder resultaterne af stresstest omhandlet i artikel 100.
3. De kompetente myndigheder meddeler institutterne resultatet af tilsynet, jf. stk. 2. Om nødvendigt kan de kompetente myndigheder meddele institutterne deres forventninger vedrørende reguleringer af det kapitalgrundlagsniveau, der er fastsat i henhold til stk. 1.
4. De kompetente myndigheder meddeler ikke institutterne deres forventninger vedrørende reguleringer af kapitalgrundlagsniveau, jf. stk. 3, såfremt der stilles et krav om yderligere kapitalgrundlag i henhold til artikel 104a.

5. Et institut, der ikke opfylder forventningerne i stk. 3, gøres ikke til genstand for de restriktioner, der er omhandlet i artikel 141.

Artikel 104c
Samarbejde med afviklingsmyndigheder

1. De kompetente myndigheder hører afviklingsmyndighederne, inden de fastsætter krav om yderligere kapitalgrundlag i henhold til artikel 104, stk. 1, litra a), og inden de meddeler institutterne deres forventninger vedrørende reguleringer af kapitalgrundlagniveauet i henhold til artikel 104b. Til disse formål forelægger de kompetente myndigheder alle tilgængelige oplysninger afviklingsmyndighederne.
 2. De kompetente myndigheder underretter de relevante afviklingsmyndigheder om krav om yderligere kapitalgrundlag, der pålægges institutter i henhold til artikel 104, stk. 1, litra a), og om eventuelle forventninger vedrørende reguleringer af kapitalgrundlagniveauet, som er meddelt institutterne i henhold til artikel 104b."
- (23) Artikel 105, litra d), udgår.
- (24) Artikel 108, stk. 3, udgår.
- (25) Artikel 109, stk. 2 og 3, affattes således:

"2. De kompetente myndigheder stiller krav om, at moderselskaber og datterselskaber, der er omfattet af dette direktiv, opfylder de i afdeling II i dette kapitel fastsatte forpligtelser på konsolideret eller delkonsolideret grundlag for at sikre, at deres ordninger, processer og mekanismer som krævet i afdeling II i dette kapitel er konsekvente og velintegrerede, og at alle relevante data og oplysninger med henblik på tilsyn kan fremlægges. De kompetente myndigheder sikrer navnlig, at moderselskaber og datterselskaber, der er omfattet af dette direktiv, gennemfører sådanne ordninger, processer og mekanismer i de af deres datterselskaber, der ikke er omfattet af dette direktiv, herunder datterselskaber etableret i finansielle centre offshore. Disse ordninger, processer og mekanismer skal også være konsekvente og velintegrerede, og disse datterselskaber skal også kunne fremlægge relevante data og oplysninger med henblik på tilsyn.

3. De forpligtelser, der følger af afdeling II i dette kapitel vedrørende datterselskaber, som ikke selv er omfattet af dette direktiv, finder ikke anvendelse, hvis moderinstituttet i Unionen over for de kompetente myndigheder kan godtgøre, at anvendelsen af afdeling II strider mod lovgivningen i det tredjeland, hvor datterselskabet er etableret."

- (26) Artikel 113 affattes således:

"Artikel 113
Fælles beslutninger om institutspecifikke tilsynskrav

1. Den konsoliderende tilsynsmyndighed og de kompetente myndigheder i en medlemsstat med ansvar for tilsyn med datterselskaber af et moderinstitut i Unionen eller af et finansielt moderholdingselskab i Unionen eller blandet finansielt

moderholdingselskab i en medlemsstat skal gøre alt, hvad der står i deres magt for at nå frem til en fælles beslutning:

- a) om anvendelse af artikel 73 og 97 til at bestemme, om størrelsen af koncernens konsoliderede kapitalgrundlag svarer til dens finansielle situation og risikoprofil og det krævede kapitalgrundlags størrelse med henblik på anvendelse af artikel 104, stk. 1, litra a), på hver enhed i koncernen på konsolideret grundlag
- b) om foranstaltninger til at afhjælpe eventuelle væsentlige spørgsmål og undersøgelsesresultater vedrørende likviditetstilsyn, herunder tilstrækkeligheden af den strukturering og behandling af risici, som kræves i henhold til artikel 86, og behovet for institutspecifikke likviditetskrav i overensstemmelse med dette direktivs artikel 105
- c) om forventninger vedrørende reguleringer af det konsoliderede kapitalgrundlagniveau i henhold til artikel 104b, stk. 3.

2. De i stk. 1 nævnte fælles beslutninger træffes:

- a) med henblik på stk. 1, litra a), inden for fire måneder efter den konsoliderende tilsynsmyndigheds fremlæggelse af en rapport om risikovurderingen for kreditinstitutkoncernen i overensstemmelse med artikel 104a for de andre relevante kompetente myndigheder
- b) med henblik på stk. 1, litra b), inden for fire måneder efter den konsoliderende tilsynsmyndigheds fremlæggelse af en rapport med en vurdering af kreditinstitutkoncernens likviditetsrisikoprofil i overensstemmelse med artikel 86 og 105
- c) med henblik på stk. 1, litra c), inden for fire måneder efter den konsoliderende tilsynsmyndigheds fremlæggelse af en rapport om risikovurderingen for kreditinstitutkoncernen i overensstemmelse med artikel 104b.

Der skal også i fælles beslutninger tages behørigt hensyn til de risikovurderinger af datterselskaber, der foretages af de relevante kompetente myndigheder i henhold til artikel 73, 97, 104a og 104b.

De fælles beslutninger, jf. stk. 1, litra a) og b), skal fremgå af dokumenter, der indeholder de fulde begrundelser, som af den konsoliderende tilsynsmyndighed skal sendes til moderinstitutionen i Unionen. I tilfælde af uenighed hører den konsoliderende tilsynsmyndighed EBA efter anmodning fra en af de andre relevante kompetente myndigheder. Den konsoliderende tilsynsmyndighed kan høre EBA på eget initiativ.

3. Foreligger der ikke en sådan fælles beslutning fra de kompetente myndigheder inden for de frister, der er omhandlet i stk. 2, træffer den konsoliderende tilsynsmyndighed beslutning om anvendelse af artikel 73, 86 og 97, artikel 104, stk. 1, litra a), artikel 104b og artikel 105 på konsolideret grundlag efter behørig hensyntagen til de risikovurderinger af datterselskaber, der er foretaget af de relevante kompetente myndigheder. Har en af de pågældende kompetente myndigheder ved udløbet af de i stk. 2 nævnte frister indbragt sagen for EBA i henhold til artikel 19 i forordning (EU) nr. 1093/2010, udskyder den konsoliderende tilsynsmyndighed sin beslutning og

afventer den afgørelse, som EBA måtte vedtage i henhold til artikel 19, stk. 3, i nævnte forordning, og træffer sin beslutning i overensstemmelse med EBA's afgørelse. De perioder, der er nævnt i stk. 2, anses for at være forligsperioder som omhandlet i forordning (EU) nr. 1093/2010. EBA træffer afgørelse inden for en måned. Efter udløbet af perioden på fire måneder, eller efter at der er truffet en fælles beslutning, kan sagen ikke længere indbringes for EBA.

Beslutningen om anvendelsen af artikel 73, 86 og 97, og artikel 104, stk. 1, litra a), artikel 104b og artikel 105, træffes af de respektive kompetente myndigheder, der har ansvaret for tilsyn med datterselskaber af et moderinstitut i Unionen eller et finansielt moderholdingselskab i Unionen eller et blandet finansielt moderholdingselskab i Unionen, på individuelt eller delkonsolideret grundlag efter behørig hensyntagen til de synspunkter og forbehold, som den konsoliderende tilsynsmyndighed har givet udtryk for. Hvis en af de pågældende kompetente myndigheder ved udløbet af en af de i stk. 2 nævnte frister har indbragt sagen for EBA i henhold til artikel 19 i forordning (EU) nr. 1093/2010, udskyder de konsoliderende tilsynsmyndigheder deres beslutning og afventer den afgørelse, som EBA måtte vedtage i henhold til artikel 19, stk. 3, i nævnte forordning, og træffer deres beslutning i overensstemmelse med EBA's afgørelse. De perioder, der er nævnt i stk. 2, anses for at være forligsperioder som omhandlet i forordningen. EBA træffer afgørelse inden for en måned. Efter udløbet af perioden på fire måneder, eller efter at der er truffet en fælles beslutning, kan sagen ikke længere indbringes for EBA.

Beslutningerne skal fremgå af et dokument, der indeholder de fulde begrundelser, og skal tage hensyn til den risikovurdering og de synspunkter og forbehold, som andre kompetente myndigheder har givet udtryk for i den i stk. 2 nævnte periode. Den konsoliderende tilsynsmyndighed sender dokumentet til alle de berørte kompetente myndigheder og til moderinstituttet i Unionen.

Når EBA er blevet hørt, tager alle kompetente myndigheder hensyn til dens råd og redegør for enhver væsentlig afvigelse derfra.

4. De i stk. 1 omhandlede fælles beslutninger og de beslutninger, der træffes af de kompetente myndigheder, hvis der ikke foreligger en fælles beslutning, jf. stk. 3, anses for at være afgørende og anvendes af de kompetente myndigheder i de berørte medlemsstater.

De i stk. 1 omhandlede fælles beslutninger og enhver beslutning, der træffes, når der ikke foreligger en fælles beslutning i overensstemmelse med stk. 3, ajourføres én gang om året eller under særlige omstændigheder, hvis en kompetent myndighed med ansvar for tilsyn med datterselskaber af et moderinstitut i Unionen eller et finansielt moderholdingselskab i Unionen eller et blandet finansielt moderholdingselskab i Unionen indgiver en skriftlig og fuldt begrundet anmodning til den konsoliderende tilsynsmyndighed om ajourføring af beslutningen om anvendelse af artikel 104, stk. 1, litra a), artikel 104b og artikel 105. I sidstnævnte tilfælde kan ajourføringen tages op på bilateralt grundlag mellem den konsoliderende tilsynsmyndighed og den kompetente myndighed, der fremsætter anmodningen.

5. EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for at sikre ensartede betingelser for anvendelsen af den i denne artikel nævnte fælles

beslutningsproces med hensyn til anvendelsen af artikel 73, 86, 97, artikel 104, stk. 1, litra a), artikel 104b og artikel 105, med henblik på at lette de fælles beslutninger.

EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. juli 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010."

- (27) I artikel 116, første afsnit, tilføjes følgende punktum:

"Tilsynskollegier etableres også, når alle datterselskaber af et moderinstitut i Unionen, et finansielt moderholdingselskab i Unionen eller et blandet finansielt moderholdingselskab i Unionen er beliggende i et tredjeland."

- (28) Artikel 119, stk. 1, affattes således:

"1. Medlemsstaterne vedtager alle nødvendige foranstaltninger for at medtage finansielle holdingselskaber eller blandede finansielle holdingselskaber i det konsoliderede tilsyn, jf. dog artikel 21a."

- (29) Artikel 120, stk. 2, affattes således:

"2. Hvis et blandet finansielt holdingselskab er underlagt ens bestemmelser i dette direktiv og i direktiv 2009/138/EF, især med hensyn til risikobaserede tilsyn, har den konsoliderende tilsynsmyndighed efter aftale med den koncerntilsynsførende i forsikringssektoren, mulighed for kun at anvende de bestemmelser i direktivet, der vedrører den vigtigste finansielle sektor, jf. definitionen i artikel 3, stk. 2, i direktiv 2002/87/EF, på det blandede finansielle holdingselskab."

- (30) Artikel 131, stk. 1, affattes således:

"1. Medlemsstaterne udpeger den myndighed, som er ansvarlig for på konsolideret grundlag at identificere globale systemisk vigtige institutter (G-SII'er) og på individuelt, delkonsolideret eller konsolideret grundlag at identificere andre systemisk vigtige institutter (O-SII'er), som er institutter, der har tilladelse i deres jurisdiktion. Denne myndighed er den kompetente myndighed eller den udpegede myndighed. Medlemsstaterne kan udpege mere end én myndighed.

G-SII'er skal være:

- a) en koncern under ledelse af et moderinstitut i Unionen, et finansielt moderholdingselskab i Unionen eller et blandet finansielt moderholdingselskab i Unionen eller
- b) et institut, der ikke er et datterselskab af et moderinstitut i Unionen, et finansielt moderholdingselskab i Unionen eller et blandet finansielt moderholdingselskab i Unionen.

O-SII'er kan enten være en koncern under ledelse af et moderinstitut i Unionen, et finansielt moderholdingselskab i Unionen, et blandet finansielt moderholdingselskab i Unionen eller et institut."

(31) Artikel 141, stk. 1-6, affattes således:

"1. Institutter, som opfylder det kombinerede bufferkrav, må ikke foretage udlodninger i forbindelse med egentlig kernekapital i et sådant omfang, at det reducerer den egentlige kernekapital til et niveau, hvor det kombinerede bufferkrav ikke længere er opfyldt.

2. Institutter, der ikke opfylder det kombinerede bufferkrav, skal beregne det maksimale udlodningsbeløb ("MUB") i overensstemmelse med stk. 4 og skal underrette den kompetente myndighed om dette beregnede MUB.

Såfremt første afsnit finder anvendelse, må instituttet ikke foretage følgende handlinger, før det har beregnet MUB:

- a) foretage udlodning i forbindelse med egentlig kernekapital
- b) indføre en forpligtelse til at betale variabel aflønning eller skønsmæssigt fastsatte pensionsydelse eller betale variabel aflønning, såfremt forpligtelsen til at betale blev indført på et tidspunkt, hvor instituttet ikke opfyldte de kombinerede bufferkrav
- c) foretage betalinger i forbindelse med hybride kernekapitalinstrumenter.

3. Såfremt et institut ikke opfylder eller overskrider det kombinerede bufferkrav, må det ikke udlodde mere end MUB som beregnet i overensstemmelse med stk. 4 ved de foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 2, litra a), b) og c). Et institut må ikke foretage nogen af de handlinger, der er omhandlet i stk. 2, andet afsnit, litra a) og b), inden det har foretaget forfaldne betalinger i forbindelse med hybride kernekapitalinstrumenter.

4. Institutter skal beregne MUB ved at multiplicere det beløb, der beregnes i overensstemmelse med stk. 5, med den faktor, der fastsættes i overensstemmelse med stk. 6. MUB reduceres som følge af enhver af de handlinger, der er omhandlet i stk. 2, andet afsnit, litra a), b) eller c).

5. Det beløb, der skal multipliceres i overensstemmelse med stk. 4, består af:

- a) det foreløbige overskud, som ikke indgår i den egentlige kernekapital i henhold til artikel 26, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013, og som er opstået siden den seneste afgørelse om udlodning af overskud, eller enhver af de handlinger, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 2, andet afsnit, litra a), b) eller c)

plus

- a) det overskud ved årets udgang, som ikke indgår i den egentlige kernekapital i henhold til artikel 26, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013, og som er opstået siden den seneste afgørelse om udlodning af overskud, eller enhver af de

handlinger, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 2, andet afsnit, litra a), b) eller c)

minus

- b) beløb, som skulle betales i skat, hvis de poster, der er omhandlet i litra a) og b), i dette stykke blev overført.

6. Faktoren bestemmes som følger:

- a) såfremt den egentlige kernekapital, som instituttet opretholder, og som ikke anvendes til at opfylde kapitalgrundlagskravene i henhold til artikel 92a og artikel 92, stk. 1, litra a), b) og c), i forordning (EU) nr. 575/2013, i henhold til artikel 45c og 45d i direktiv 2014/59/EU og i henhold til dette direktivs artikel 104, stk. 1, litra a), udtrykt som en procentdel af det samlede risikoeksponeringsbeløb beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013, befinder sig i det kombinerede bufferkravs første (dvs. den laveste) kvartil, er faktoren 0
- b) såfremt den egentlige kernekapital, som instituttet opretholder, og som ikke anvendes til at opfylde kapitalgrundlagskravene i henhold til artikel 92a og artikel 92, stk. 1, litra a), b) og c), i forordning (EU) nr. 575/2013, i henhold til artikel 45c og 45d i direktiv 2014/59/EU og i henhold til dette direktivs artikel 104, stk. 1, litra a), udtrykt som en procentdel af det samlede risikoeksponeringsbeløb beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013, befinder sig i det kombinerede bufferkravs anden kvartil, er faktoren 0,2
- c) såfremt den egentlige kernekapital, som instituttet opretholder, og som ikke anvendes til at opfylde kapitalgrundlagskravene i henhold til artikel 92a og artikel 92, stk. 1, litra a), b) og c), i forordning (EU) nr. 575/2013, i henhold til artikel 45c og 45d i direktiv 2014/59/EU og i henhold til dette direktivs artikel 104, stk. 1, litra a), udtrykt som en procentdel af det samlede risikoeksponeringsbeløb beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013, befinder sig i det kombinerede bufferkravs tredje kvartil, er faktoren 0,4
- d) såfremt den egentlige kernekapital, som instituttet opretholder, og som ikke anvendes til at opfylde kapitalgrundlagskravene i henhold til artikel 92a og artikel 92, stk. 1, litra a), b) og c), i forordning (EU) nr. 575/2013, i henhold til artikel 45c og 45d i direktiv 2014/59/EU og i henhold til dette direktivs artikel 104, stk. 1, litra a), udtrykt som en procentdel af det samlede risikoeksponeringsbeløb beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013, befinder sig i det kombinerede bufferkravs fjerde (dvs. den højeste) kvartil, er faktoren 0,6.

Den nedre og øvre grænse for det kombinerede bufferkravs kvartiler beregnes som følger:

$$\text{Nedre kvartilgrænse} = \frac{\text{Kombinerede bufferkrav}}{4} \times (Q_n - 1)$$

$$\text{Øvre kvartilgrænse} = \frac{\text{Kombinerede bufferkrav}}{4} \times Q_n$$

"Q_n" angiver den berørte kvartils ordenstal."

(32) Som artikel 141a indsættes:

"Artikel 141a

Manglende opfyldelse af det kombinerede bufferkrav

1. Et institut anses for ikke at opfylde det kombinerede bufferkrav i forbindelse med artikel 141, når det ikke har kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver af den størrelse og den kvalitet, der kræves for samtidig at opfylde kravet i artikel 128, stk. 6, og hvert af følgende krav i:
 - a) artikel 92, stk. 1, litra a), i forordning (EU) nr. 575/2013 og kravet i dette direktivs artikel 104, stk. 1, litra a)
 - b) artikel 92, stk. 1, litra b), i forordning (EU) nr. 575/2013 og kravet i dette direktivs artikel 104, stk. 1, litra a)
 - c) artikel 92, stk. 1, litra c), i forordning (EU) nr. 575/2013 og kravet i dette direktivs artikel 104, stk. 1, litra a)
 - d) artikel 92a i forordning (EU) nr. 575/2013 og i artikel 45c og 45d i direktiv 2014/59/EU.
2. Uanset stk. 1 anses et institut ikke for ikke at opfylde det kombinerede bufferkrav i forbindelse med artikel 141, såfremt alle følgende betingelser er opfyldt:
 - a) instituttet opfylder det kombinerede bufferkrav i artikel 128, stk. 6, og hvert af kravene anført i stk. 1, litra a), b) og c)
 - b) manglende opfyldelse af kravene anført i stk. 1, litra d), skyldes alene instituttets manglende evne til at erstatte passiver, som ikke længere opfylder kriterierne for nedskrivningsrelevans og udløb fastsat i artikel 72b og 72c i forordning (EU) nr. 575/2013
 - c) manglende opfyldelse af kravene anført i stk. 1, litra d), varer højst seks måneder."

(33) I artikel 145 tilføjes følgende som litra j) og k):

"j) supplerung af artikel 2, stk. 5a) og 5b), ved på grundlag af de foreliggende oplysninger at afgøre

- i) om institutter eller kategorier af institutter opfylder betingelserne i disse artikler eller
- ii) om institutter eller kategorier af institutter ikke længere opfylder betingelserne i disse artikler

k) ændringer af listen i artikel 2, stk. 5:

- i) ved at slette institutter eller kategorier af institutter, såfremt det pågældende institut eller den pågældende kategori af institutter ikke længere findes
- ii) ved at foretage de nødvendige ændringer, såfremt navnet på det pågældende institut eller den pågældende kategori af institutter er ændret."

(34) Artikel 146, litra a), udgår.

(35) I artikel 161 tilføjes som stk. 10:

"10. Senest den 31. december 2023 gennemgår og aflægger Kommissionen rapport om gennemførelsen og anvendelsen af de tilsynsbeføjelser, der er omhandlet i artikel 104, stk. 1, litra j) og l), og forelægger Europa-Parlamentet og Rådet en rapport. "

Artikel 2

Gennemførelse i national ret

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den [et år efter dette direktivs ikrafttræden] de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De tilsender straks Kommissionen disse love og bestemmelser.

De anvender disse love og bestemmelser fra [et år efter direktivets ikrafttræden]. De love og bestemmelser, der er nødvendige for at overholde ændringerne i artikel 1, nr. 13) og 18), vedrørende ændringer af artikel 84 og 98 i direktiv 2013/36/EU, finder dog anvendelse fra [to år efter direktivets ikrafttræden].

Lovene og bestemmelserne skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforordninger, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 3
Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvende dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 4
Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand